

NOVI RADIO CELJE

MASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

RADIO CELJE 20 LET

Včeraj dopoldne so se na Dobrni zbrali uredniki pokrajinskih časnikov in lokalnih radijskih postaj. Čeprav so v prednjem delu seje upravnega odbora Združenja lokalnih radijskih postaj Slovenije govorili o vlogi sredstev obveščanja pri obveščanju nalog z obeh kongresov ZK, pa je bilo srečanje namenjeno jubileju — Radiu Celje in njegovi 20-letnici. Radio Celje se je prvič oglasil 18. septembra 1954. leta in njegovo rojstvo tesno povezano z zborom štajerskih partizanskih brigad na Ostrožnem. Kronika zapisov iz življenja celjske radijske postaje je pisana, bogata in zanimiva. Primerjamo rojstvo Radia Celje z njegovim današnjim stanjem najprej s tehničnimi merili, bi morali povedati, da je RC premogel v začetku le 50-watni oddajnik, danes pa 2 kilovata. Najprej samo za polurne oddaje, leta 1963 pa za enurne in leta 1972 še za enourno dopoldansko oddajo. RC ima danes vsak dan škopaj 3 ure lastnega sporeda, v katero pa štiri in je po slišnosti in odmevnosti, kot je pokazala ena nedavnih slovenskih razskav, tretja najmočnejša postaja v Sloveniji. Se en podatek — leta 1964 je RC oddal 349 ur sporeda (141 govornega in 208 ur glasbenega), na koncu leta 1973 pa je bilo vseh oddajnih ur že 1066 od tega 554 ur glasbenega in 512 ur govornega dela. Tudi tehnični opremljenosti RC postopno prerojevanje.

Ti organizacijsko-tehnični podatki samo delno slikajo razvoj RC. Važnejše je videti in oceniti družbeno in informativno poslanstvo RC, ki izhaja iz redakcijske usmeritve na pomembnega regionalnega informativnega sredstva. RC izraža medij dnevne lokalne informacije. Programske spremembe zadnjega časa z mnogimi novostmi približujejo RC poslušalcem ne le kot dnevnega obveščevalca, pač pa bolj kot vsakodnevne življenjske spremljevalca. Za njegovo obveščanje in samoupravno delovanje, RC se je prav v zadnjih nesrečah ali ključih na pomoč v svojem dvajsetletnem delu nemalokrat izkazal.

Zato, zaradi dela, ki ga je opravil, zasluži priznanje, ki so kakorkoli sočelovali pri nelahkem utiranju poti, katero se je odpravil RC pred dvajsetimi leti. Njegovi uredniki, radijski delavci, tehniki, novinarji, napovedovalci, programski uredniški delavci in vsi, ki jim je bil RC bližji, ter so mu pomagali k nenehni rasti. Vsem iskrena hvala. Tistim, ki danes delamo v enotni redakciji Novega Radia in RC, bo zaradi doseženega lažje z zavestnim delom še okrepiti vlogo in pomen radijske informacije.

Pri tem seveda upamo, da ne bomo ostali osamljeni, tudi ne v načrtih pri modernizaciji radia in pri razširitvi njegove slišnosti.

Vsem zvestim poslušalcem pa želja, da se vsak dan dočimo na srednjem valu 202 metra in na UKV omrežju 97,4 MHz.

JOŽE VOLFAND

ZBOR AKTIVISTOV

Vse aktiviste celjsko-savinjskega okrožja vabimo, da zagotovijo udeležbo zboru aktivistov, ki se bo začel v Gornjem gradu ob 9. uri, in sicer v nedeljo, 15. septembra. Glede prevoza z avtobusi je urejeno, tako da bo na relaciji Celje (avtobusna postaja)—Gornji grad organiziran prevoz s šestimi avtobusi, in sicer po naslednjem vrstnem redu:

Odhod	Postaja	Prihod
7.10	Celje	18.00
7.22	Petrovče	17.48
7.25	Zalec	17.45
7.30	Sempeter—Agr.	17.40
7.37	Polzela—Cimp.	17.33
7.40	Polzela—Oreš.	17.30
7.45	Braslovče	17.25
7.50	Letuš	17.20
8.00		17.10
8.05	Mozirje	16.50
8.07		
8.10	Mozirje—Celinšek	16.48
8.13	Nazarje	16.45
8.15	Kokarje	16.42
8.16	Lačja vas	16.40
8.18	Pusto polje	16.39
8.20	Sp. Kraše	16.37
8.22	Zg. Kraše	16.37
8.24	Smartno/Dreti	16.33
8.26	Volog	16.31
8.28	Devče	16.29
8.30	Bočna	16.27
8.33	Kropa	16.25
8.35	G. grad—Irg	16.22

Z UREDNIKOVE MIZE

Vsem izžrebancem za pot v Varšavo sporočam, da je odhod 7. oktobra. O točnem času in vrnitvi vas bomo obvestili pisмено. Na izletu bomo pet dni. Pravica do izleta ni prenosljiva — če kdo ne more z nami, nam je hudo. Vendar prosimo, da to pove ali nam sporoči. Zrebaši bomo drugega. Do 20. septembra pošljite po 150,00 din, kar bo vaša prijavnica za izlet. Oskrbite si tudi pasoš. Če vas kaj zanima, vprašajte.

Danes v NT prvič predstavljamo posebno stran za delegate. Odslej naprej bomo imeli stran Med delegati vsak teden.

Včeraj smo tudi začeli s priložnostnimi proslavami ob jubileju RC, ob njegovi 20-letnici. Na Dobrni smo se sestali uredniki pokrajinskih časnikov in lokalnih radijskih postaj Slovenije. V teh dneh pa bo še več drugih srečanj in pogovorov o lokalni informaciji. V petek pripravljajo sprejem za člane redakcije NT in RC ter pogovor o lokalnem obveščanju tudi v Zalcu.

VAS UREDNIK

ENA IN ENA JE DVE... Tako so uganili prvošolčki iz Šmartnega ob Dreti že drugi dan šole. Le ena roka nagajivo kaže tri prste, kajti za slikanje so morali s prsti pokazati svoje matematično znanje, ker na sliki se besede ne slišijo. 14 novincev je vpisanih letos v prvi razred, ki si tu eno učilnico deli z nekoliko starejšimi drugošolčki. Darko, fantič, ki se drugi z leve ponaša s Kalimerom na miji, ima najdlje v šolo. Z Rovt prihaja in uro daleč mora s pobočja Menine in potem nazaj v hrib.

(Foto: J. Krašovec)

G. SAVINJSKA DOLINA

PRAZNUJE

Spet bodo zagoreli kresovi in zopet bodo mladi tisti, ki jih bodo zakurili. V počastitev tridesete obletnice osvoboditve Gornje Savinjske doline, v spomin na tiste septembrske dni 1944. leta, ko so druga za drugo padle postojanke, ki so jih držali Nemci. Nazadnje, dvanaajste septembra, tudi Mozirje. Prve proslave in prireditve v počastitev praznika so se začele že prejšnjo soboto, ko so v Smihelu nad Mozirjem odkrili spominsko ploščo padlemu partizanu Karlu Fužirju. Dan zatem so izročili namenu novo strelišče v Mozirju ter športna igrišča v Nazarjih. Prav tako je bila lepa svečanost ob otvoritvi modernizirane ceste Smartno ob Dreti—Brdo.

Zaključne slovesnosti v počastitev praznika mozirske občine in obletnice osvoboditve Gornje Savinjske doline bodo v soboto, 14. in v

nedeljo, 15. septembra v Gornjem gradu.

V soboto popoldne ob štirih bodo najprej odprli modernizirano cesto v Gornjem gradu, ob petih pa bo slavnostna seja občinske skupščine, na kateri bodo med drugim podelili letošnje občinske nagrade. Po sklepu tretje seje delegatov vseh treh zborov občinske skupščine bosta to najvišje občinsko družbeno priznanje dobili: krajevna skupnost Šmartno ob Dreti in občinska strelska zveza v Mozirju.

Nedeljski spored bodo začeli z zborom borcev partizanskih brigad, ki so sestavljale četno operativno cono in aktivistov celjsko-savinjskega okrožja. Vtem ko bo to srečanje nekdanjih borcev in aktivistov ob devetih dopoldne, se bo uro za tem začela zaključna proslava ob trideseti obletnici osvoboditve Gornje Savinjske doline. Na njej bo govoril predsednik republiškega izvršnega sveta inž. Andrej Marinc. V drugem delu slavnosti pa bodo nastopili godbeniki, pevci in recitatorji iz Trbovelj, tako kot pred tridesetimi leti.

Spored nedeljskih prireditev bosta izpopolnila še razstava o Slandrovi brigadi ter letalski miting.

Na svidenje v Gornjem gradu Vabljeni v čim večjem številu.

ŠTORE

GRADIJO VRTEC

Ze pozno jeseni lansko leto bi morali začeti betonirati temelje novega otroškega vrta v Štorah, vendar so se začela dela zavlekla tja do letošnjega poletja. Temeljna skupnost otroškega varstva Celje, ki je investitor gradnje, je že lani pripravila finančni in gradbeni načrt za novi vrtec v Štorah. Večkratna sprememba lokacije vrta pa je začetek gradnje zavlekla. Taka zamuda je povzročila tudi neprimerno večji strošek in že sedaj obstaja bojazen, da investicije ne bodo mogli kriti iz sredstev, ki jih je predvidel finančni načrt Temeljne skupnosti otroškega varstva Celje.

Kljub vsemu pa računajo, da bo novi štorski vrtec odprt do konca letošnjega leta. V njem bo prostora za 120 otrok, ob vrtcu pa bodo v prihodnjih letih dogradili še oddelek za dojenčke. Malčkom iz Štor sta doslej nudila varstvo le dva odelka, ki pa sta bila odločno premajhna za potrebe otroškega varstva v Štorah. Zato bo nov otroški vrtec velika pridobitev, posebej pa bo olajšal skrb materam-delavkam, ki jih je v Štorah veliko.

D. S.

20 LET RADIA CELJE

S SRCEM PRI ŠPORTU

Metka Pocaajt, profesor telesne vzgoje na osnovni šoli Gustav Šilih v Velenju, ima za seboj že 20 let pedagoške službe. Za prosvetni poklic se je odločila

že v zgodnji mladosti. Ko je končala mariborsko učiteljsko, je službovala nekaj let kot razredna učiteljica. V nenehni želji in stremljenju po strokovnem izpopolnjevanju je obiskovala v počitnicah tečaje za telesno vzgojo, ki jih je pred leti organiziral ZS SRS za razredne učitelje v Rovinju. Tam se je v njej utrnula misel, da se prekvalificira za pedagoško delo na telesno vzgojo. Z uspehom je zaključila kot redna študentka Višje šole za telesno vzgojo v Ljubljani, nato pa je z izrednim študijem ob redni zaposlitvi in kot mati dveh otrok uspešno končala še visoko šolo! Vsa ogreta za stroko in pedagoško delo na šoli in zunaj nje je še danes, pa čeprav ima za seboj lepo število službenih let. Na vsakem koraku si prizadeva za napredek. Prav v velenjski občini je našla široko tirišče in možnosti za svoje nadvse uspešno delo. Na šoli je neumljiva pri svojem pedagoškem delu, kjer razdaja svoje strokovno in praktično

znanje ter vsaja mladim pokolenjem velenjskih pionirjev in pionirk trajne navade na področju telesne vzgoje in športa. Ne zapira se le v krog svoje učne obveznosti. Na šoli je mentorica za telesno vzgojo tudi vsem razrednim učiteljicam, ki jim ne-sebično pomaga s strokovnimi nasveti in hospitacijskimi nastopi. V šoli je tudi mentorica SSD, za katerega je opravljala tudi veliko ostalega dela, saj je vodila tri krožke, mlade pa navajala v organizacijsko in strokovno delo. Že nekaj let uspešno opravlja tudi hospitacijske nastope za razredni pouk telesne vzgoje od 1. do 4. razreda za vso celjsko regijo. Ob tem nadvse uspešno vodi zelo delaven aktiv učiteljev in profesorjev telesne vzgoje v občini Velenje. Uspešno se uveljavlja tudi pri delu TTKS Velenje, novoustanovljenem SD Velenje, kjer ji je posebno pri srcu razvoj rokometu, kot sodnica in mentorica za pionirsko atletiko pa je

nadvse aktivna tudi v AK Velenje.
O sebi in svojem delu je med drugim dejala:
»Prostega časa ob tolikšnjem delu skorajda nimam. V svoji stroki sem najbolj navdušena za razredni pouk telesne vzgoje. Najraje bi poučevala mlčke od 1. do 4. razreda v osnovni šoli. Menim, da je pouk telesne vzgoje na tej stopnji na naših šolah najbolj zanemaren, čeprav je sistematična telesna vzgoja prav v tej starostni zvrsti najbolj potrebna in koristna. Ob prav dobrem standardu za telesno vzgojo in šport v občini Velenje pa si bom v prihodnje prizadevala za razvoj gimnastike in moderne gimnastike na vseh šolah in SSD kot v centralnem SD Velenje. Imamo vse možnosti, da tudi v teh dveh novih športnih panogah vključimo Velenje med ostala redka slovenska mesta, ki se ogrevajo ob naši bogati telovadni tradiciji za orodno telovadbo in moderno gimnastiko. K. JUG

KONJICE SINDIKAT ODTUJEN?

v Slovenskih Konjicah so mi že evidentirali delegata za republiški in zvezni sindikalni kongres. Med eviranimi je tudi Franc Slaček, delavec iz Kostroja, ki je predlagan za delegata v zveznem kongresu. Kako bi opredelili organizacijo Zveze sindikatov, da bi se vključili v vse vrste. »Govorite iz izkušenj vaše domače organizacije?«
»Ja, prav izkušnje v naši

delovni organizaciji so pokazale na takšno stanje. In še nekaj je. Delavci se velikokrat pritožujejo nad takšno sindikalno organizacijo, kot jo imamo sedaj. Zdi se, da je sindikalna organizacija samo zato, da ji delavci plačajo redno članarino, v zamej pa to pa organizira sindikat enkrat letno izlet ali pa preskrbi ozimnico. Tudi to je nekaj, tega ne zanikam, vendar se mi zdaj veliko pre malo. Posebej še zato, ker vedno znova poudarjamo, da je ravno sindikalna organizacija tista, ki bo ščitila pravice

delavcev na delovnem mestu.«
»Kako pa je reorganizacija sindikalne organizacije vplivala na njeno delo?«
»Z reorganizacijo se je prav gotovo izboljšalo delo sindikata. Dejal bi, da je bila sindikalna organizacija neka zaprta družba, z reorganizacijo pa je postala veliko bolj odprta in izraža interese mnogo večje skupine ljudi.«
»Vi ste evidentirani za delegata zveznega kongresa sindikatov. katerim vprašanjem bi moral kongres, po vašem mnenju, posvetiti največ po-

zornosti?«
»Kongres bi moral posvetiti največ pozornosti tistim problemom, ki se pojavljajo pri delavcih z najnižjimi osebnimi dohodki. Tako bi ponovno postavili v ospredje vprašanje socialnega razlikovanja v naši družbi. To vprašanje še zdaleč ni rešeno.«
Damjana Stamejčič

IZLETNIK

SMUČARJI POZOR!

CENE ZA ZIMSKO SEZONO 1974/1975
(od 27. 11. 1974 do 31. 3. 1975)

1. HOTEL GOLTE

	Polni penzion
TWC, balkon	140,00 din
TWC	130,00 din
hladna in topla voda	120,00 din
Depandanse	90,00 do 100,00 din
(sobe v depandansah — brez vode)	
Mozirska kočica	80,00 din
Depandansa Mozirske kočice	65,00 din

2. ZICNICA

a) nihalna žičnica

— povratna	20,00 din
— enosmerna	15,00 din
— grupe nad 20 oseb	
povratna vozovnica	15,00 din
enosmerna vozovnica	10,00 din
— otroci do 10 let, povratna	10,00 din
— otroci do 10 let, enosmerna	8,00 din
— šolske skupine do 4. razreda:	
— povratna	10,00 din
— enosmerna	8,00 din
— šolske skupine od 4. razreda dalje:	
— povratna	12,00 din
— enosmerna	10,00 din

b) sedežnica

— povratna	8,00 din
— enosmerna	5,00 din
— skupine nad 20 oseb	5,00 din

c) vlečnice

— Poljane	2,00 din
— Turist	2,00 din
— Morava	3,00 din
— Ročka planina	4,00 din
— Skima	2,00 din
— prenosna	1,00 din
— Kladje	5,00 din
— Stari stani	5,00 din

3. PARKIRANJE

— za osebni avtomobil	2,00 din
-----------------------	----------

4. IZPOSOJEVALNICA SMUCI IN POPRAVLJALNICA

— smučiči za 1 dan	25,00 din
— čevlji za 1 dan	15,00 din
— sani za 1 dan	15,00 din

3. d) celotni sistem

- sezonska vozovnica z veljavnostjo od 1. 10. 1974 do 30. 4. 1975 s pogojem, da je opremljena z imetnikovo sliko — 650,00 din
- sezonska vozovnica z veljavnostjo od 1. 10. 1974 do 30. 4. 1975 — vsak delovnik — 350,00 din
- vozovnica za penzijske goste do 10 dni — 200,00 din
- dnevna karta za penzijske goste, ki bivaajo 10 dni za vsak naslednji dan — 20,00 din
- petdnevna vozovnica za čas ponedeljek—petek 120,00 din
- dnevne karte:
 - sobota, nedelja, praznik — 70,00 din
 - delavnik — 50,00 din
 - poldnevna ob delavnikih — 35,00 din
 - ski-boom za šolske skupine od ponedeljka do petka — 30,00 din

CELJSKA KOČA

Polni penzion	100,00 din
Dnevne vozovnice:	
sobota, nedelja, prazniki	30,00 din
delavnik	25,00 din
Poldnevna — delavnik	20,00 din
Vrednost 1 vožnje (točka)	3,00 din

Penzijski gostje, ki koristijo najmanj 5 polnih penzionov, imajo brezplačno vozovnico za žičnico. RTC Golte in Celjska kočica vas pričakujeta!

TURIZEM
Nogomet, rokomet, košarka... na višini 1300 m in več. Tako bi lahko napisali pod tole fotografijo, ki opozarja, da je blizu Mozirske kočice nastalo novo športno igrišče, ki bo za marsikatero ekipo več kot primerno za vadbo.

NA GOLTEH NOVA VLEČNICA?

Najdaljša proga za smuk ob vlečnicah — Prizadevanja za zgraditev nove avtobusne postaje — Že letos nova tehnična delavnica

Najdaljša proga za smuk ob vlečnici — Prizadevanja za zgraditev
Cetudi se zdi, da je preuranjeno govoriti in pisati o pripravah na zimsko sezono, praksa potrjuje drugače. Tudi tista, ki je značilna za naš najmočnejši turistični in rekreacijski center, za Golte.
»Na letošnjo sezono se pripravljamo skrbno in načrtno, poleg tega je delo stejklo tudi pravočasno. O tem načrtu je razpravljal kolektiv, ki dela na Golteh,« je med drugim dejal glavni direktor Izletnika Leopold Perc, in nadaljeval:
»Program zajema štiri ključne točke: priprava smučišč, priprava kadrov, organizacijski posegi in obdelava celotne gostinske dejavnosti.
Dela na smučiščih že tečejo. Gre za odstranitev vseh ovir in za namen, da bi bila smuka varna že pri dvajsetih centimetrih snega. Vrh tega se pripravljamo na graditev nove vlečnice, ki bo tekla od spodnje postaje vlečnice na Ročki planini do Kladja. Čeprav še niso znani vsi pokazatelji za to napravo, lahko rečem, da bo ta vlečnica letošnjo zimo obratovala. V uresničitvi tega načrta nas lahko preseneti le prezgodnja zima. Z zgraditvijo te vlečnice bomo pridobili ne samo veliko novih smučičev, marveč bomo mehanizirali edino in najdaljšo smuk progo v Jugoslaviji, kar bo še bolj povzdignilo pomen in ime Golt.
Sicer pa na Golteh potekajo tudi druge priprave na zimsko sezono v redu oziroma po načrtih, ki smo jih sprejeli. Res je, da ne gre vs tako gladko kot se sliši. Toda, če se bo kolektiv tudi v prihodnje tako prizadeval kot doslej, bo vse v redu.
V pripravah na zimski čas in da bi nudili smučarjem čim večje udobje, smo uveljavili zanje posebne sezonske karte. Le-te že prodajamo. Gre najprej za sezonsko karto, ki bo veljala od prvega oktobra do konca aprila za ves sistem vlečnic z gondolo vred in ki bo stala le 650 dinarjev. Ta karta se bo denarno izplačala že pri desetih obiskih Golt. Kaj šele pri pogostejšem smučanju pod Medvedjakom in drugod na tem področju.
Medtem ko bo ta sezonska karta veljala za vse dni, bo na voljo še ena, ki bo vključevala vse sobote, nedelje in praznike. Ta bo stala samo 350 dinarjev.
Sezonske karte že prodajajo v turističnih poslovalni-

cah našega podjetja v Celju, Zalcu, Velenju, Mozirju in v recepciji hotela na Golteh. Morda še to, te karte bomo prodajali do konca decembra letosa.«
»Trenutno je razgrnjen načrt za ureditev magistralne ceste sever—jug v Celju. Kako ocenjujete njegove rešitve, še zlasti, ker zadeva tudi avtobusno postajo?«
»Ta načrt se usklajuje z našim razvojnim programom za pet let. Zato samo čakamo na potrditev načrta za mestno jedro oziroma za cesto sever—jug, ki poteka ob hotelu Celeia, kjer je na nasprotni strani tudi prostor za novo avtobusno postajo. Menim, da bi prihodnje leto že morali zasadiati lopato tudi na tem gradbišču, ki je eno od napomembnejših v Celju. Frekvenca na sedanji avtobusni in z njo vred na železniški postaji je že zdaj nevzdržna, prevelika. Avtobusna postaja beleži vsak dan po okoli 1300 avtobusnih prihodov in odhodov. In če k temu dodamo še druga vozila, potem je slika več kot očitna. Zato se enkrat, želimo si, da bi vprašanje avtobusne postaje rešili čimprej. Ne gre samo za naše podjetje, marveč za Celje.«
»Kako pa je s tehnično delavnico?«
»Načrti so gotovi, lokacijska dokumentacija pripravljena, borimo se še za določena sredstva. Računamo, da bo ta objekt gotov pred zimo in da bo naš mehanik poslej lahko delal v normalnih delovnih pogojih. Lokacija ostane ob Kersnikovi ulici oziroma bo novi objekt ob robu proti Metki, tako da bomo ob morebitni rušitvi starih stavb pridobili precej dragocenega prostora.«

Turistično društvo Sempeter v Savinjski dolini

priredi
v nedeljo, dne 15. septembra 1974 pri jami PEKEL

JESENSKI PIKNIK.

Za prijetno razvedrilo v lepi naravi je preskrbljeno. Za ples bo igral ansambel Borisa Terglava. Ogled jame bo možen do 20 ure. V letošnjem letu si je do konca avgusta ogledalo jama nad 19 tisoč obiskovalcev.
Možno si bo ogledati nov TIHI ROV.

Ocena dogovarjanja

Več od o betov

le delavcem in občanom enega prostora.

Slike te ugodne ocene kulturnega dogovarjanja na celjskem območju nekako kaz. Večkrat, ki je prispevalo svoj delež le za zgodovinski arhiv, zavod za spomeniško varstvo, gledališče in študijsko knjižnico. Spregledalo pa je oba muzeja. Kulturna skupnost Celje je torej uspešna združiti v medobčinskem dogovarjanju okroglo 212 starih milijonov za kulturne dejavnosti regionalnega pomena. Celjski delavec seveda še vedno največ prispeva za kulturno dejavnost, kar izhaja iz njegovih večjih možnosti za neposredno kulturno življenje, saj ima vse kulturne ustanove »pri roki«.

Cepprav je torej spremenjen način financiranja kulture — prispevek iz osebnih dohodkov delavcev po kraju bivanja — najprej vnesei prece, nemira in težav predvsem v kulturna središča, vsaj za celjsko območje lahko rečemo, da je zmagala zavest o skupnih potrebah in nalogah na področju kulture, kot meni izvršni odbor celjske kulturne skupnosti.

Ta uspešen dogovor opozarja tudi na obveznosti. Kulturne ustanove, ki imajo sedež v Celju, a imajo regionalni pomen, delovnih načrtov in obsega dejavnosti

ne bodo mogle več snovati mimo kulturnih skupnosti in družbenih organizmov v občinah našega območja. Podružbljanje kulturne politike je dobilo z medobčinskimi dogovarjanjem prepotrebno injekcijo. Primer gledališča je poučen in razveseljiv. Celjsko gledališče je pred letošnjo sezono prvič odprlo vrata za širše sooblikovanje repertoarja. Čeprav smo šele na uvodu sezone, najbrž ni preveč jasnovidno napovedati, da bo za občinstvo nova sezona prijetnejša. Boljša. Zagotovo ne v škodo temeljni funkciji gledališča kljub različnim mnenjem o »vmešavanju« in »zmanjševanju« ravni, kakovosti in še podobnih pogledov.

Kulturna skupnost Celje, še posebej pa posamezne kulturne ustanove bodo morale v pripravi novih dogovorov o splošni in skupni porabi nadaljevati s tvornim sodelovanjem in povezovanjem v območnem prostoru. V načrtu, izvedbi in ocenjevanju kulturne dejavnosti. To, kar so organi kulturne skupnosti dosegli v tem letu, je dobro zorana pot za prihodnje dogovarjanje.

Ne moremo seveda mimo ugotovitve, da je kulturi zmanjkalo denar za investicijsko vzdrževanje, za naložbe v kulturo sploh, za strokovne kadre in za stanovanja. Tudi za razširitev dejavnosti ni bilo sredstev. V pripravi družbenih dogovorov za prihodnje leto tega ne bo mogoče obiti. To pa pomeni, da bodo morali dobiti delavci celjske občine in območja v roke zelo skrbno informacijo in poročilo o dejavnosti kulture v tem letu. Če s tega stališča motrimo oceno družbenega dogovarjanja o skupni splošni porabi v Celju in na območju, potem pogrešamo v oceni več misli in stališč o dogovarjanju z delavci v celjski občini. O svobodni menjavi dela znotraj Celja, saj vemo, da so bile razprave v delovnih or-

ganizacijah zelo zanimive.

Izvršni odbor celjske kulturne skupnosti pa zasluzi pohvalo, saj je med prvimi v občini izoblikoval oceno družbenega dogovarjanja.

J. V.

Srečanje gledališč

Na pobudo Občinskih svetov ZKPO Slovenske Konjice in Celja ter ob sodelovanju pripravljalnega odbora za loške poletne prireditve, bo v soboto popoldne na gradu Statenberg I. srečanje profesionalnih in amaterskih gledališčnikov. Tema razgovora je bodoče medsebojno sodelovanje. Iz Celja se bo srečanja udeležila 15 članska delegacija, sestavljena iz predstavnikov SLG »Zarje« iz Trnovelj, Amaterskega gledališča »Zelezar« iz Stor in Občinskega sveta Zveze kulturno prosvetnih organizacij.

V uvodnem delu bodo sodelovali: Janez Karlin, predsednik Združenja gledaliških skupin Slovenije; Jože Babič, predsednik odbora za gledališko dejavnost pri rep. svetu ZKPOS, Marjan Belina, tajnik Združenja gledaliških skupin Slovenije in še nekateri. Sledila bo razprava o bodočem sodelovanju in medsebojni pomoči.

Sledil bo kulturni program, po programu pa se bodo razgovorili v družabnem srečanju.

Stefan Zvižej

Vabilo na koncert

KONCERTNA POSLOVALNICA KULTURNE SKUPNOSTI je pripravila za sezono 1974/75 takle KONCERTNI ABONMA:

1. Akademski zbor »TONE TOMSIČ« iz Ljubljane — dirigent MARKO MUNIH. — (25. septembra)
2. KOMORNI ORKESTER iz MARBURG an der Lahne dirigent in solist IGOR OZIM. — (9. oktobra)
3. TRIO LORENZ iz Ljubljane. — (v oktobru)
4. VEČER ARIJ IN PESMI. Solisti iz Ljubljane. — (v novembru)
5. SLOVENSKI KOMORNI ORKESTER — dirigent ANTON NANUT. — (v decembru)
6. KOMORNI ORKESTER GRASKE AKADEMIJE ZA GLASBO. — (v januarju)
7. HAFENQUINTETT iz Gradca. — (v februarju)
8. CELJSKI GODALNI ORKESTER — dirigent VALTER RATEJ. — (v marcu)

Poleg teh koncertov bomo skušali zunaj abonmaja pripraviti nekaj zanimivih koncertov v stropni dvorani stare grofije, orgelski koncert in več mednarodnih koncertov ob MLADINSKEM FESTIVALU.

Cene abonmaja bodo za 25 odstotkov nižje od dnevnih cen. Upokojenci bodo plačali polovično ceno.

Vpisovanje abonmentov bo v pisarni TURISTICNO INFORMACIJSKEGA URADA, Stanetova ul. 15; telefon: 229-79 — za lanske abonente od 10. do 20. septembra, za nove abonente od 20. do 25. septembra, vsak dan od 8. do 18. ure.

Za mladino osnovnih in srednjih šol so v sodelovanju Glasbene mladine organizirani trije mladinski abonmaji po 6 koncertov. — Po štiri koncerte za mladino pa pripravljamo tudi v Hudinji in Storah ter v Dobrni, kjer bi lahko obiskovali te koncerte tudi pacienti. S pomočjo občinskega komiteja ZMS bomo skušali pripraviti abonma 4 koncertov za mladino po delovnih kolektivih. Vsi mladinski koncerti bodo komentirani. Vpisovanje v te abonmaje bo po šolah in kolektivih. Prepričani smo, da bo tudi letos interes mladine za te koncerte velik, zato pohitite z vpisom.

Komisija za kadre

osnovne šole Franja Vrnča Celje-Hudinja

razpisuje prosti delovni mesti za nedoločen čas, s polnim delovnim časom:

1. HIŠNIKA
2. SNAŽILKE

Pogoj pod točko 1.: izpit za kurjača centralne kurjave.

Hišniško stanovanje bo na razpolago v letu 1975.

Pod točko 2.: stanovanja ni.

Rok za sprejem prijav je 15 dni po objavi razpisa.

Teden — 28 filmov

čega filma in imela bo odmev. Zavedam se, da gledalec ne bo naenkrat spremenil mnenja o atraktivnosti domačega filma. Domači film doslej v Celju ni imel mnogo občinstva. Sedaj bi lahko to postopoma spremenili, saj smo v Celju zaostajali v teh naporih ob že itak skromnem obisku domačih filmov.

Kakšen bo filmski del prireditve? Ali je program za Teden domačega filma že sestavljen?

»V teh dneh sklepamo pogodbe in mislim, da bo program znan do konca meseca. Ker bo Teden domačega filma predvidoma od 12. do 18.

decembra, smo se začeli dovolj zgodaj pripravljati, da ne bo prehudih sprememb v programu. V vseh treh kinematografih bomo v enem tednu predvajali samo domače filme. V Unionu bo sedem premier, nekateri novi filmi bodo iz Pulja. V Metropolu bo retrospektiva del Franceta Stiglica. V Domu pa bo revija mladinskih filmov in bomo v predvajanje uvrstili Kekca, Srečno Kekec, Kekecove ukane, Kalo, Ti loviš, Lov za zmajem, Sončni krik, Vesno, Maškerado in Ne čakaš na maj.

Kakšen bo konkretni organizacijski delež Kinopodjetja v pripravah Tedna domačega filma?

»Letos bomo morali redni repertoar nekoliko menjati, ker se nismo že prej dogovorili za točen datum Tedna domačega filma. Drugo leto bo lažje, če bo datum že prej znan. Pripraviti bomo morali vse dvorane. Dogovoriti se z distributerji in skleniti pogodbe za programiranje filmov. V enem tednu bomo v Celju vrteli kar okrog 28 domačih filmov. To ne bo majhno delo. Naš aktiven prispevek pa bomo dali tudi v organizacijskem odboru, ki dela pri NT in RC.«

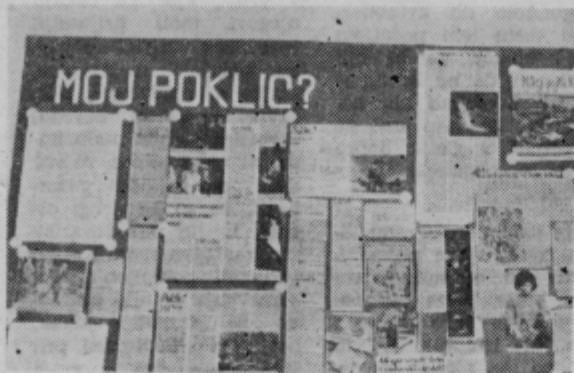

Na posnetku je detajl plastike, ki jo oblikuje v novem naselju v Zrečah akademski kipar Vasilije Četkovič. Predvidoma bo gotova v sredini meseca septembra. Takrat bomo o njej več zapisali, za zdaj le to, da je sestavljena iz starih črpalk, ki so nekoč služile Kovaški industriji v Zrečah. Foto: Drago Medved

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE 29
ROMAN BOBEN

NAČRTNO DELO

začetku se morate pogovoriti z vašim poverjenikom za poklicno usmerjanje. Sestavili boste program in ta naj bo tak, da vam bo nudil informacije o vsem, kar vas zanima — seveda to ne bo povsod enako. Iz izkušenj preteklih let vam lahko povem, da so zelo koristna srečanja osmošolcev s tistimi, ki sedaj že obiskujejo različne srednje šole ali pa celo opravljajo svoj poklic. Učenci osnovne šole v Kozjem so v preteklih letih pod vodstvom tovarišice Bizjako-

ve že organizirali taka srečanja. Združili so jih z razstavo izdelkov, ki so jih dali na razpolago dijaki različnih poklicnih in srednjih šol. Prav bi bilo, če bi jih še kje posnemali. Razstave verjetno ne bo mogoče organizirati povsod, bilo pa bi koristno, če boste na vsaki šoli imeli prostor, kjer bo visela vsaj skromna oglasna deska, kamor bo mogoče obesiti najrazličnejša obvestila poveza na s poklicnim usmerjanjem. Na primer nekaj takega, kot vidite to na

sliki. Mislim, da to ne bo težko napraviti. Pogovorite se s poverjenikom, z ravnateljem in prepričan sem, da vam bodo pomagali. Letos smo sklenili, da bomo na koncu šolskega leta skromno nagradili šole, ki bo imela najbolj urejen kotiček namenjen poklicnemu usmerjanju.

Lahko tudi organizirate »teden poklicnega usmerjanja«. Datum ni važen. Ga boste pač prilagodili možnostim svoje šole. Bil pa naj bi seveda v prvem polletju. To bi bila prilika za zanimiva srečanja, ekskurzije, predavanja itd.

Prav bi bilo, da se o teh problemih pogovarjate tudi na sestankih pionirske in mladinske organizacije, na sestankih razredne skupnosti. Koristni bodo razgovori s poverjenikom, razrednikom, ravnateljem in ostalimi učitelji. Nešteto je načinov in možnosti — samo izkoristiti jih morate.

Foto: Stante Karl

SOSED SOSEDU

ŽEJEN SEM

Zgodilo se je pri Golding baru na železniški postaji. No, sicer se ni zgodilo nič kaj posebnega ali morda takega, česar ne bi bili že vajeni. Vajeni? Da, marsičesa smo se že navadili ali bolje rečeno z marsičem smo se že sprijaznili, ker smo se pač morali. In kaže, da še kmalu ne bo vse tako, kot si želimo. Pa kaj hočemo! Takšni smo ljudje. Pogostokrat se spotikamo ob malenkostih in napakah drugih, na svoje dolžnosti pa včasih pozabljamo. Sicer pa pravijo, da kdor dela, tudi greši. No, in ravno »grehi« natakarič so ljudem najbolj na očeh. Včasih res zagrešijo kakšno nerodnost po svoji krivdi, velikokrat pa tudi ne. Dovolj bo uvida. Torej, kaj se je zgodilo v omenjeni restavraciji?

Pred vrtoom restavracije sta se ustavila starejša žena in njen vnuček. Malček je svojo babico z vso silo vlekkel za rokav in na ves glas vpil: »Žejjen sem! Sok bi pil!« Babica je nekaj trenutkov oklevala, nato pa se je z malim kričačem počasi napotila do najbližje mize. Mlada natakarič ju je že ob njenem prihodu opazila, saj je bil vnuček dovolj glasen. Toda, vrag vedi, zakaj se mladi gostinski uslužbenki ni zdelo vredno potruditi se do njune mize. Ves čas je krožila okoli njiju, postregla vsem ostalim gostom, na vabila babice in nestrpnega vnučka pa se nikakor ni hotela odzvati. Le zakaj, prosim vas? Pa saj je vendar morala slišati glasno sitnarjenje malčka in nestrpna naročila babice, ko je hodila mimo njune mize. Veste, pa ni slišala! In kaj je preostalo žejnemu vnučku in ogorčeni babici? Kaj neki! Vstala sta in odšla v drugo restavracijo. Verjetno so drugje solznemu malčku le pogasili žejo.

Torej, kaj pravite? Je že res, da kdor dela, tudi greši, toda vsakega »greha« pa človek res ne more kar tako odpustiti. Ali ne? D. P.

LOVSKI KOTIČEK

Kako je s temle preljudim Abrahamom, vemo: zveni nič tebi nič pride. Nekateri, med njimi je tudi Križnikov Franc, predsednik lovske družine Vojnik, tega enostavno ne opazijo, tako so zaposleni ali s službo ali s kakršnim koli konjičkom. Med delom je srečal Abraham tudi marsikomu znani in dolgoletni lovec, nosilec več lovskih odlikovanj in drugih odličij, med drugim tudi iz NOB. Franc Križnik je pravzaprav rojen v Podlogu pri Planini pri Sevnici, torej tik pod Bohorjem in zato ni prav nič čudno, če ga je ljubezen do divjadi

LOVSKI ABRAHAM

zasledovala že od ranih nog naprej. Bohor je blizu, blizu so tudi srnjaki, zajci, divje svinje, blizu je nemirna narava z vsemi svojimi skrivnostmi. Po prihodu iz partizanov, kjer je Franc znova bil v svojem ljubem gozdu, se je takoj vpisal v lovsko družino Bohor in ota. tam kar do 1953. Nekaj let pa je bil celo njen predsednik. 1953. leta je naš jubilar presedlal v lovsko družino Vojnik,

kjer je bil najprej tajnik, potem pa predsednik, kar je še danes. No, v tem obdobju se je močno angažiral tudi v lovski zvezi Celje, eno mandatno dobo pa je bil tudi drugi podpredsednik. Dela torej več kot dovolj, da bi mu kdajkoli lahko oilo dolgčas. Posledice tega dela pa seveda niso le časopisno sporočilo, pač pa jih lahko vsak, ki ve, kaj je to lovstvo in kaj skrb za divjad, vidi na

lastne oči. Lovska družina, kateri predseduje naš jubilar, ima odlične gojitvene naprave. Posveča veliko skrb prezimovanju divjadi, v lovišču je odlična stalaž srnjadi, kar je zasluga vseh članov društva. Nadvse pomembno pa je tudi to, da je bila v društvu dosežena velika stopnja discipline, kar je pr. lovec zelo pomembno, saj imajo opravka z crožjem. Zaradi vsega tega se ne smemo čuditi, kadar Franc obleče svojo lovsko obleko, na kateri vise kar tri lovske odlikovanja, da je nanje tudi ponosen: znak za lovske zasluge, red za lovske zasluge ter znak KUS za zasluge. Je tako, vsi smo ponosni na svoje delo. In Franc Križnik je na svoje delo lahko ponosen.

KAKO Z OZIMNICO?

...joča jesen prinaša s... tudi skrb za ozimnico... je glede na dohodke... večja ali manjša. Po... podjetja oziroma sin... pomagajo svojim de... predvsem tistim z... osebnimi dohodki, da jim omogočajo na... jabolk, krompirja in... zelenjave na kredit... med mnogih, ki jim je... skrb za ozimnico... prasha, kako si jo bodo...

Ana Kosu

družinski proračun sloni na moji plači, ki je edini vir dohodka za petčlansko družino. Imam namreč tri otroke, žena pa ne hodi v službo. Krompirja in sadja bo letos dovolj. Jaz bom kupil oboje pri kmetu, nekaj pa bomo pridelali tudi doma.

Ivan Golavšek

Oba sogovornika sta doma na podeželju in tam imata več možnosti, da do ozimnice lahko prideta nekoliko ceneje. Tudi s popoldansko pomočjo kmetom lahko v jesenskem času pridejo do ozimnice zelo poceni.

Tekst in foto: T. Tavčar

PRIPRAVE NA KONGRES

Tudi žalski sindikati se pripravljajo na novembrski kongres Zveze sindikatov Slovenije. Na svoji nedavni seji je plenum občinskega sindikalnega sveta sprejel predlog statutarnega dogovora o organiziranju in delovanju sindikatov z nekaj pripombami. Poglavitna pripomba zadeva predlog o mandatni dobi sindikalnih aktivstov v TOZD in OZD, ki naj bi bila 4 leta.

Člani plenuma so evidentirali tudi delegate za zvezni in republiški kongres Zveze sindikatov. Na zveznem kongresu naj bi žalsko občino zastopala Ivan Vodlan iz Hmežada in Joža Skorjanc ali Silva Pur iz Tovarne nogavic Polze-la.

Na republiškem kongresu pa naj bi bili žalski delegati: Jože Sabjan iz Hmežada, Janez Ahačič iz Tekstilne tovarne Prebold, Mirjam Petek iz Zarje in Anica Kralj iz osnovne šole Šempeter. -stab-

Komisija za razpis prostih delovnih mest pri OKROŽNEM SODIŠČU V CELJU

objavlja naslednja prosta delovna mesta:
DVE STROJEPISKI
POGOJ: srednja ali nepopolna srednja šola in 3 mesece poskusnega dela. Stanovanj ni. Pismene ponudbe z dokazili o šolski izobrazbi in življenjepisom je poslati na naslov okrožnega sodišča v Celju, Trg V. kongresa 8 v petnajstih dneh po objavi. Prijavljeni kandidati bodo obveščeni o izidu razpisa v roku petnajstih dni po poteku objave.

ŠOLSKI KOVINARSKI IN METALURŠKI CENTER ŠT O R E

objavlja prosti delovni mesti:
1. MATERIALNI KNJIGOVODJA
Delovno mesto zajema tudi obračun OD in še razna manjša opravila
POGOJ: srednja izobrazba
2. ADMINISTRATIVNI DELAVEC
POGOJ: KV delavec administrativne stroke ali strojepisec
Rok prijave: 15. september 1974.

1. Ivan Kolar, 1953, kuhar, Ivenca 5, Vojnik

2. Stefan Vivod, 1914, upokoženec, Celjska 16, Sl. Konjice

3. Julija Krulce, 1905, Koebekova 5, Celje

4. Zvone Slapsček, 1953, delavec, Konjice 25, Store

5. Amalija Bršek, 1957, dijakinja, Andraž 3, Polzela

6. Tone Ambrož, 1951, kovinostregar, Zagaj 8, Pomikva

7. Anica Arnik, 1941, Krljevec n. b., Stranice

8. Stanko Krajnc, 1955, delavec, Rihengord 15, Laško

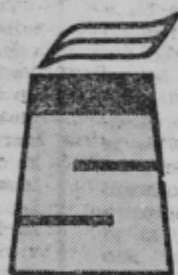
9. Cyetka Prebll, 1953, delavka, Imeno 9, Podčetrtek

10. Gizela Rozman, 1955, gospodinja, Sp. Laže 33, Lovo pri Poljanah

GRADNJA ŽALEC

DA, SCHIEDEL
DIMNIK
RES PRVI V SVETU!

KDO BO POTOVAL Z NOVIM TEDNIKOM IN IZLETNIKOM V VARŠAVO

Kandidat za izlet v Varšavo postanete na dva načina:

1. Pošljite nam svojo fotografijo z rojstnimi in ostalimi podatki (polic, naslov). Pogoji pa je, da ste stari od 15 do 20 let, ali pa če ste delavec ali kmet in ste starejši od 20 let. V vsaki številki Novega tednika bomo objavili 8 fotografij osmih bralcev ali bralk, ki bodo kandidati za izlet. S fotografijo morate poslati tudi kupon. V uredništvu bomo žrebali, katerih 8 fotografij bomo objavili.

2. Izrežite glasovalni kupon, ga izpolnite s svojim naslovom, zapišite, za katerega kandidata objavljenih fotografij glasujete, kupon prilepite na dopisnico in pošljite na naš naslov.

Kandidat z objavljene fotografije, za katerega bo s kuponi glasovalo največ bralcev in bralk, bo postal udeleženec izleta.

Drugega pa bomo izžrebali v uredništvu med vami, bralci, ki boste poslali glasovalne kupone. Seveda lahko vsakdo pošlje tudi več kuponov, a največ 10. Vse bomo upoštevali. Tako bomo vsak teden dobili dva potnika za izlet v Varšavo.

KUPON NT

18

Glasujem za (napišite ime in priimek)

Kupon pošilja bralec:

Naslov:

11. Stane Rezac, 1935, delavec, Dobro 33, Laško

12. Slavica Selčan, 1951, bolniška streljica, Vojnik 47

13. Jože Podgoršek, 1947, delavec, Zavrh 11, Dobrna

14. Milena Blagotinskič, 1956, delavka, Dobrič 40, Polzela

15. Vinko Čaužek, 1957, vajenec, Pečovje 21 n, Store

16. Ana Vranč, 1912, upokoženka, Blok upokoženec, Polzela

17. Milan Vidrišek, 1959, dijak, Puka 25, Veltenje

18. Franc Zupane, 1954, tekstilni tehnik, Miklavž 8, Tabor

19. Jožica Fidler, 1957, frizerka, Platinovec 17, Grobelno

V Varšavo potuje: Anton Kolar, 1957, uslužbenec, Košnica 13, Loka pri Zusmu.

Izmed kuponov številka 17 smo izžrebali 2. potnika za Varšavo. To je Ferdo Lupša, Babna gora 13, Vinski vrh pri Ivnici.

VELENJE
vam nudi
nego obra-
olizvode:
apljenje no-
proti mozo-
ranje brez

Mladinci krajevne skupnosti Konovo v velenjski občini še niso pozabili na star ljudski običaj ob poroki, to je šranganje, ko mora ženin s svojimi nevesto odkupiti, če jo hoče poročiti in vzeti za ženo. Mladincem so pomagali tudi starejši občani in tako je pri šranganju dejansko sodelovalo vse naselje.

V Velenje se je priženil Mirko Jegrišnik iz Kozjanskega, ki je v Velenju obiskoval šolo in spoznal Jožico Cevzar iz Cirkovec. Pri Jožici imajo veliko kmetijo s sedmimi hektari obdelovalne zemlje, dvema hektaroma pašnikov in štirinajstimi hektari gozda. V hlevu je trenutno deset glav živine. Torej na kmetiji je dovolj dela in mlada moška roka se bo kar prilagela.

Konovčani so začeli vso stvar zelo resno in so za nevesto zahtevali kar 21 milijonov starih din. Ženin se je ob pomoči svatovskega godca komaj upiral, ker je želel vsoto nekoliko zmanjšati, samo da bi dobil Jožico. In mladi Konovčani so popustili, kajti Mirko jim je veliko pomagal pri gradnji ceste in še obljubil je, da bo zvest mož ter so tako končno prišli do vsote 180 starih tisočakov. Te je tudi odštel in šele potem je lahko odšel na občino reči »da«. Seveda so ga spremljali tudi vsi, ki so sodelovali v šranganju.

Star običaj, ki je že tako redek pri porokah, je ponovno zaživel in prav zaradi tega požel pri vseh še več pozornosti in odobravanja. Lojze Ojsteršek

SIP — STROJNA INDUSTRIJA ŠEMPETER v Savinjski dolini

razpisuje prosti vodilni delovni mesti:

- 1. OBRATOVODJE proizvodnje**
POGOJ: višja ali srednja strokovna izobrazba, vsaj 5 let uspešnih delovnih izkušenj
- 2. VODJE kadrovske službe**
POGOJ: ustrežna višješolska izobrazba in vsaj 5 let uspešnih delovnih izkušenj
Interesente prosimo, da v 15 dneh od dneva razpisa vložijo pismene prijave.

SIP — STROJNA INDUSTRIJA ŠEMPETER v Savinjski dolini

vabi k sodelovanju

- INŽENIRJE in TEHNIKE za delo v razvoju in tehnologiji**
- KONTROLORJE KVALITETE**
- VARILCE**
ter večje število NEKVALIFICIRANE

DELOVNE SILE, ki ima možnost priučitve za poklic kovinske stroke
Če vas veseli delo v sodobni industriji, ne odlašajte in se čimprej oglasite pri nas. Podrobne informacije lahko dobite osebno ali po telefonu v kadrovske službi podjetja.

MALA ANKETA

VRAČAJO DOLG

Sonce je neusmiljeno pripekalo, ko smo rinili navkreber po reških planinah in strminah. Naš namen je bil, da obiščemo preboldske mladince, ki že dalj časa gradijo cesto v Marija Reka nad Preboldom. Danes je cesta že tako urejena, da se vsakdo lahko pripelje z avtomobilom do planinskega doma, ki so ga mladi preuredili iz stare osnovne šole, potem ko so reškimi šolarjem uredili vsakodnevní prevoz v osnovno šolo v Preboldu.

Po več kot enopolurni hoji smo pod sabo zagledali traso nove ceste, že čez nekaj časa pa smo zaslišali mlade glasove in takoj smo vedeli, da bodo to preboldski mladinci, ki so na cesti opravljali še zadnja dela. Pa poglejmo, kaj so nam povedali:

DUSAN VRHOVEC: »Rad bi najprej povedal, da ceste ne bi bilo, prav tako tudi planinskega doma, če ne bi bilo Adija Vidmajerja, ki je za sam Prebold napravil toliko, kot menda prej še nihče ni in težko verjamem, če bo še kdo. Ob koncu pouka organizira plavalne tečaje ob bazenu, potem hodi s planinci po gorah. Poleg tega in še mnogih drugih stvari pa je še vedno našel čas, da je hodil delat z mladinci na to cesto. Takšnega človeka težko še najdemo kje.«

VLADO ZUZA: »Hodim v kadetsko šolo v Tacen, zato med letom nimam časa, da bi se zelo aktivno ukvarjal z mladinsko dejavnostjo v Preboldu. Kadar pa pridem domov, sodelujem predvsem na športnem področju. Nekoliko bolje je med počitnicami. Tako tudi danes sodelujem pri tej akciji in vse, kar lahko rečem, je, da je bilo delo zelo naporeno, je pa potem na koncu prijetno, ko ima človek vtis, da je s svojim delom in trdom napravil nekaj koristnega.«

FRANC HRZENJAK: »Mislim, da so vse povedali že moji prijatelji. Na akcijo sem prišel zato, ker pač menim, da je to moja dolžnost. Marija Reka je med vojno nudila zatočišče partizanom in kar malce sramotno bi bilo, da 30 let po osvoboditvi ne bi imeli svoje ceste. Danes jo imajo. Zgrajena je bila z voljo in trdom. Vajno je bilo vloženo bolj malo denarja. Zadovoljni smo, ko vidimo, kaj smo napravili vsi skupaj. Tudi vojaki so pomagali.«

MILAN KLANJSCEK:

»Jaz dopoldne nisem sodeloval pri akciji, ker sem bil v službi, dopusta pa nisem dobil. Takoj po kosilu sem se odpravil sem in zdej sem pač naredil, kolikor sem. Poglejte tole ceste, ki se vijuga po teh strminah! Nikoli nisem verjel, da bomo napravili kaj takega. Mislim, da je prav naše delo dokazalo, da ne držim, da mladi samo posedamo po gostilnah in se zabavamo, kot dostikrat trdijo odrasli.«

JANI LAZNIK: »Ne zato, ker sem Preboldčan in član Kluba mladih, mislim, da to, kar počnemo preboldska mladina, zasluži vse priznanje in občudovanje. Samo pri urejanju planinskega doma in pri gradnji ceste je sodelovala prav vsa mladina iz območja Prebolda. Niti enega ne poznam, ki ne bi sodeloval. Pa še druge stvari. Prav mladinci smo na območju naše krajevne skupnosti pripravili in uredili volišča na zadnjih volitvah. Res veliko delamo.«

FRANC HRZENJAK: »Mislim, da so vse povedali že moji prijatelji. Na akcijo sem prišel zato, ker pač menim, da je to moja dolžnost. Marija Reka je med vojno nudila zatočišče partizanom in kar malce sramotno bi bilo, da 30 let po osvoboditvi ne bi imeli svoje ceste. Danes jo imajo. Zgrajena je bila z voljo in trdom. Vajno je bilo vloženo bolj malo denarja. Zadovoljni smo, ko vidimo, kaj smo napravili vsi skupaj. Tudi vojaki so pomagali.«

TJUR

AKAJ AKO?

— včasih trg, danes mesto, je rojstni kraj Ipavec — znanih kot skladatelj, Benjamin in Josip, ustvarili čudovita zato so pred dve odkrili v Zgor. doprsne kipe vseh izdelateljev. Ob tej pri so s cvetličnimi n. lepo popestrili naselje.

smo bili mnjenja, tjur urejen in čist balost pa tako mnenimimo, če se odpr. gornji trg, kjer opako visok in gost pleziva prej tako lepe in urejene nasade vrtnic slavni izdelateljev. ti tisto, kar so v svojju ustvarili rojstnin, Gustav in Josip vsaj toliko, da bi uremarjeno okolje ob brezbržnost pa šentprav gotovo ni Lenka Vrabič

POPOTNI VTISI

PISE: ERNEST REČNIK

BIKOBORBA

Če se mi, da bi ne bil v Spaniji, če si ne bi videl njihove posebno — bikoborbe ali kot temu pravijo torcido (seveda pride od bika, ki oni pravijo toro). Te preditve se odigravajo v Evropi poleg Spanije v Južni Franciji in Portugalski ter seveda v deželah Latinske Amerike. Bikoborbe niso pogrnata nove dobe, temveč izhajajo še iz časov starih rimskih in Rimljanov. Znanostno geslo »Panem et circensibus«, kar po naše pomeni »kruha in igr«, je v zeniklo v dobi propadajoče velike rimske države, a moramo pa reči, da se je vrnilo do današnjih dni. Vzporedno, košarka, razne igre, idr.)

Prizorišče bikoborb na pihala je igrala overture iz Bizetove opere Carmen, mi pa smo kar podzavestno pritegnili v vseh mogočih jezikih: »Toreador, na boj pripravi se...«
Po vsem tem se je arena izpraznila, mogočen glas trobente je oznanil

pričetek bikoborbe, odprla so se velika vrata in v areno je dobebedno »prizebljala črna bik, ki je divje in napadno ogledoval novo okolje. V areno je prijezdil pikador s sulico, konj je imel zavezane oči, sicer bi se ustrelil napadajočega bika. Oba, pikador in konj, sta bila obdana z močno danjačo, ki je medna iz gume in ju štiti pred bikovimi rogovi. Pikador s sulico dreza bika v križ in ga s tem draži, toreador z velikim rdečim platnom odvrača bika od pikadorja. Bik napada sedaj enega, sedaj drugega. Ko se pikador utruji, pridejo v areno trije banđerilosi s kovinskimi puščicami, ki imajo na eni strani osti, na drugi strani pa raznobarne trikotne zastavice. Dobro namerjene puščice zadevajo bika v križ, kjer se zabadajo. Toreador draži bika z rdečim platnom. To počenja z neverjetno spretnostjo, graciozno in drznostjo, saj je razdalja med napadajočim bikom in toreadorjem dostikrat samo centimetrska. Čim drznejši in spretnjši je toreador, temveč priznanja mu daje publika, ki je tudi ne-

kako razdražena in hurosko vpije: ole, ole... Bik od razdraženosti in bolečin napada levo in desno in nazadnje ga toreador z mečem, ki ga ima skritega v rdečem platnu, z izredno spretnostjo zabode skozi rebra v srce. Zgovar se tudi, da zadene meč v rebro, takrat se bik seveda ne zruši in toreador zahteva drugi meč, publika pa seveda žvižga, da je joj. Ko je bik usmrčen in leži na tleh, mu toreador s poklonom izkaže zadnjo čast, nato z mečem odseka kos bikovega ušesa in ga vrže med občinstvo. Bikoborba pravzaprav ni nič drugega, kot borba med bikovo močjo in spretnostjo človeka, kjer po pravilu zmaga človek, zgod' se pa tudi, da »spotegne ta kratkos tudi kak toreador, ki ga bik natakne na robove in »zariše« v zrak.
Enkrat v življenju sem si ogledal bikoborbo in moram reči, da je bil to svojstveno zanimiv spektakel. Po pravici pa povem, da bikoborbe ponovno ne bi več gledal, pa četudi bi mi dali brezplačno vstopnico za najboljši sedež.
Ernest Rečnik

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

TRGOVINI VEČ

Kdor bi rad prodal sadje, je prepričan, da ga je preveč, kdor ga mora kupiti, pa meni, da ga je premalo. Prvemu se zdi cena prenizka, kadar ga ponuja trgovec ali kmetijski organizaciji, drugemu pa previsoka, če ga kupi v trgovini ali na živilskem trgu. Prav pa imata oba.

Zakaj je med odkupno ceno pri sadjarju in prodajno v trgovini tako velika razlika? Cene na živilskih trgih so precej podobne tistim v trgovini. Tega je kriv naš sistem trgovanja. Trgovska podjetja so se združevala in se še združujejo, da bi bolje poslovale. To pa delajo le v svojo korist. Za pridelovalce in porabnike živil je pogosto še slabše kot prej.

Ce v Novem mestu sadjar ponudi trgovini, ki prodaja sadje, svoj pridelek, mu odgovorijo, da se oskrbujejo preko centrale v Ljubljani, v Mursko Soboto pa dobivajo blago iz Maribora. Vse prodajne dobivajo sadje preko grosističnega podjetja oziroma oddelka pri svojem trgovskem podjetju. Tu nastanejo tisti stroški, ki si jih preprosto občan ne zna razložiti in trgovce zmerja s spekulanti. Ti stroški navadno ustrezajo predpisom, zato inspekcija ne more storiti nič za zmanjšanje. Spremeniti pa bi bilo treba predpise.

Stroški trgovine bi se tudi lahko znižali, če bi spreminili le sedanje navade trgovcev, ne da bi bilo treba čakati na ustrežnejše predpise. Noben zakon ne določa, da trgovina ne bi smela kupiti blaga mimo grosista. Za kaj se torej prodajalne v manjših mestih ne bi dogovorile s kmetijskimi organizacijami, da bi jim sproti dostavljale določene količine sadja? Ko bi zorelo, bi jim ga pripeljale ob določenih dnevih naravnost iz sadovnjakov, da bi bilo bolj sveže in bi odpadli vsi stroški skladiščenja in prekladanja.

Kmetijske organizacije bi tako lahko prodajale lastno sadje in pridelke svojih članov. Morda bi nekateri zasebni sadjarji sami zapeljali svoj pridelek v trgovino, če bi bil tako prevoz cenejši, in bi zadruga skrbela le za organizirano prodajo. Njena udeležba v ceni (marža) pa naj bi v glavnem krila le dejanske stroške. Stroški take dostave blaga v trgovino bi bili sorazmerno majhni, zato bi sadjar lahko iztržil več za svoj pridelek, čeprav naj bi bilo v trgovini sadje veliko cenejše, kot je zdaj. Potem bi se ga tudi prodalo veliko več v zadovoljstvo sadjarjev in porabnikov.

Tako smo trgovali včasih, ko smo imeli zadržane poslovne zveze. Podobno prodajo bo treba uvesti tudi v prihodnjih mesecih, čeprav v nekoliko drugačni obliki. Pridelovalci in trgovci se bodo morali povezati tako, da bodo skupno določali, po kakšni ceni naj prodaja trgovina. O tem so se začeli dogovarjati, v prihodnjem letu pa bo obvezno. Takrat bodo menda temeljito prešetali, kateri stroški bodo najni in katere lahko črtajo iz sedanjih kalkulacij. Sadje namreč ne bi smelo biti dražje.

Kmetovalci pa bodo morali paziti, da se ne bi povezali le nekateri trgovci in sadjarji, češ da so tako opravili svojo dolžnost, druge pa pustili ob strani. Organizirana prodaja naj bi zajela vse pridelke. Seveda se bodo morali povezati v kmetijskih organizacijah, če bodo hoteli biti vključeni s svojimi pridelki.

JOZE PETEK

MESNA KRIZA

VZDRŽATI JE GESLO

Pred leti smo imeli mesno krizo, resnično, kajti ni bilo mesa za potrošnike. Danes je obrnjena mesna kriza, kriza za proizvajalce, povzročena z ukrepi EGS, ki je zaščitila kmete v državah, članicah, s prepovedjo uvoza iz dežel nečlanic. Tu se je zataknilo, zataknilo pa se je tudi, da kot družba nimamo niti lastnih rezerv zagotovljenih. Zagotovljenih nimamo, ker nimamo skladiščnih prostorov, ki pa morajo biti drage hladilnice-zmrzovalnice.

Kaj storiti v tem trenutku, ko gre jesen v naš vsakdan in za njozima.

Prvo, kar priporočajo politiki, kmetijski ekonomisti in gospodarstveniki je — vzdržati. Vzdržati pritisk krize na najrazličnejše načine. Vzdržati da je treba pri doseganju, s težavo doseženem živinskem staležu, vzdržati, da bi živina obdržala vsaj sedanjo ceno, ki je ponekod ravno še na meji rentabilnosti, ponekod pa že pod njo.

Ce je bilo vrženo geslo — vzdržati — pomeni to za bodoče zelo pošastno rast razvoja živinoreje, pomeni preusmeritev k vzreji pasemske živine in krav mlekarije. Pomeni seveda tudi iskanje novih zunanjih tržišč, kajti navezovanje na samo eno (Italijo) ali dve državi, je dvoizen nož. Povprašali smo tu in tam o načrtih, predlogih.

PRVA REZERVA —
DOMAČ VIR
PREHRANE

Vzdržati pri istem staležu živinske črede pomeni poceniti proizvodnjo, da bi lahko ostali pri obstoječi ceni, ki jo povečana ponudba tiska v deficit. Poceniti proizvodne stroške pa pomeni odreči se proizvodni industriji, ki za problem, kot kaže, nima posluha in nenehno dviguje ce-

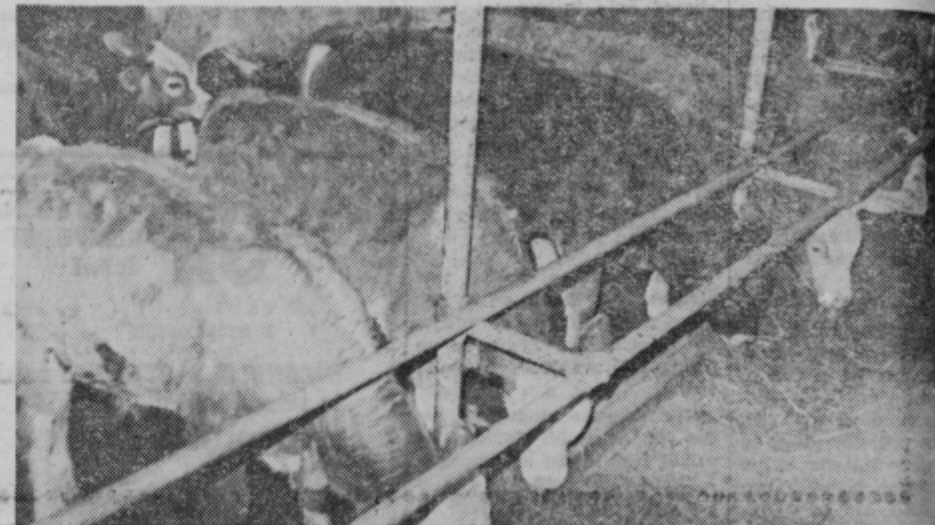
ne močnim krmilom, umetnim gnojilom itd. Za vzor bi lahko bili kmetje v Zgornji savinjski dolini, ki že vsa leta sem gospodarijo pretežno z lastno, domačo krmno bazo. Seveda morajo biti prisneto pridni ter iznajdljivi, kajti, treba je krmo pokositi, ko ima še dovolj hranilnih snovi v sebi, jo silirati ali pa s pospešenim sušenjem (prevetranjem) spraviti pod streho zeleno in sočno. Pomeni intenzivirati tudi pašo, saditi silažno koruzo itd.

Seveda tako izkoriščanje skritih rezerv ne bi smelo bremeniti le proizvajalce. Kooperant Jože Maček iz Reke pr: Laškem sicer pravi, da zadruga izpolnjuje sklenjene pogodbe, da pa radi vidijo, če žival obdrži kmet tudi kak mesec dlje v hlevu. Pri tem izgubi pravico na premijo, ker je žival pač pretežka za prvovrednega pitanca. No, Jože Maček se tolaži, da mu izgubo premije nadoknadi večja teža živali. Torej ne računata časa in dela, ki gre po ziju ko je živinče dlje v hlevu. To, da kmet svojega dela ne računa in ne beleži kot proizvodni strošek, kot kombinati in zadruga v lastni proizvodnji. To je tista

druga rezerva, ki pa bi jo bilo treba družbeno priznati. Ne gre, da bi vso težo mednarodno povzročene težave nosili samo kmet oziroma proizvajalec.

DRUGA REŠITEV —
DOVOLJ HLADILNIC

Direktor poslovnega združenja »Styria« Fedor Pirkma-

Krava ob kravi čredi, čreda ob čredi potok, neusahljiv potok mleka, iz katerega se nateče na tržišče 5 milijonov litrov bele zdrave pijače — in še dvakrat toliko bi se ga lahko.

SREČANJE Z VIKTORJEM DOLARJEM

ZA VSAKEGA NEKAJ

Viktorja Dolarja sem srečal v Mariji Reki. Le nekaj metrov od bivše osnovne šole stoji njegova domačija. Pogovor je stekel ob šilcu odlične slivovke

Kaj gojite na vaši kmetiji?
»Imam nekaj krav, volov, bikcev, prašičev, gojimo pšenico, krompir, oves in ječmen na kratko povedano, vsakega malo.«

Koliko zemlje imate in koliko vas je?
»Zemlje imamo nudimano veliko. Kar pol preveč, bi rekel. Premalo nas je, da bi jo v celoti obdelali. Na kmetiji sva namreč le midva z ženo, dva majhna otroka in 32-letna teta. Tako sva z ženo sama. No, vse kaže, da naša kmetija kljub temu ne bo izumrla. Pob ima veliko veselja do kmečkih opravil in najbrž bo ostal na kmetiji.«

Ali ste že kaj razmišljali o specializaciji?
»Pravzaprav smo se že večkrat doma pogovarjali o tem, kako naj se usmerimo v eno samo panogo. Zaenkrat dalje o pogovorov nismo prišli. Morda pa se v kratkem bomo specializirali in sicer na kmečki turizem. Saj vidite, da prihaja tudi k nam cesta in z njo možnosti tudi za naše kraje. Prav rad bi videl, da bi prišel kak gost in preživel z nami več dni.«

Ste mehanizirani?
»Zal še ne. Čeprav je naša kmetija hribovska, bi se dalo s traktorjem in kosilnico

marsikaj postoriti. Toda te stvari čakajo na sina. Upam, da bo ostal na kmetiji.«

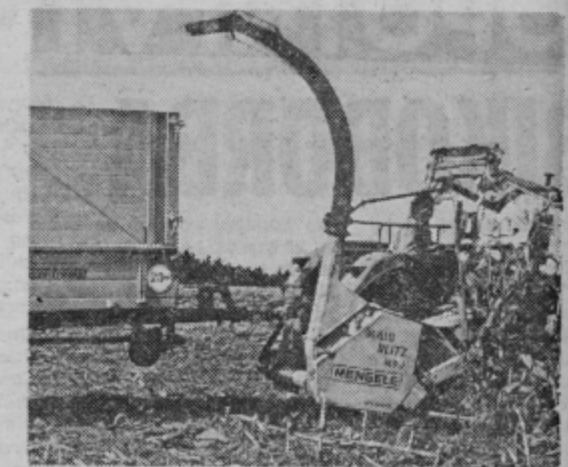
Tako je modroval Viktor Dolar. In iz pogovora sem videl, da si prav želji začeti nekaj novega. S kmečkimi tu-

rizmom, morda. Le malo poguma še manjka. Toda cesta v te kraje prinaša novo življenje in nov čas bo s seboj tudi prinesel svoje.

B. Stamejčič

A agrotehnika

POSLOVNA ENOTA CELJE,
Aškerčeva ulica

obveščaja

cenjene kmetovalce, da so uvozili visokokvalitetne enovrstne silažne kombajne tovarne Mengele — priključek za traktorje od 30 KM navzgor.

Cena za posamezne tipe:

MB-J — 37.362.— din

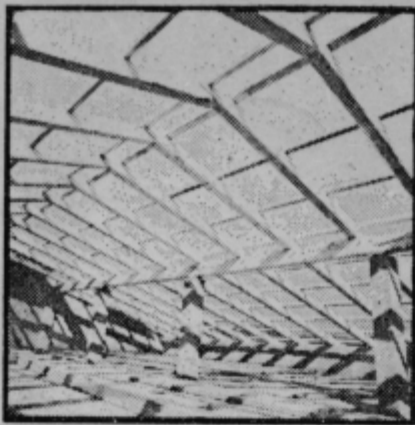
MB-2 — 46.078.— din

Tehnični podatki so:

	MB-J	MB-2
Število nožev	8	8
dolžina vezi	5 mm	3,8 mm
kapaciteta v t/h	30 t	35 t
teža silokombajna	390 kg	500 kg
potrebna vlečna moč	nad 30 KM	nad 30 KM

Količina silokombajnov je omejena, zato ga čimprej naročite!

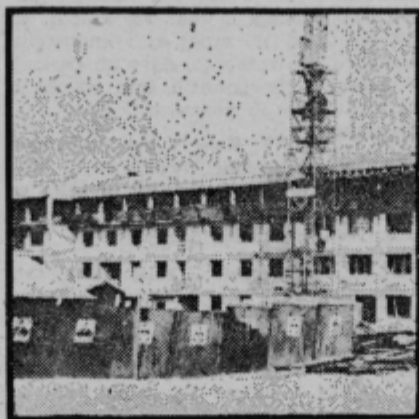
AGROTEHNIKA CELJE,
Aškerčeva ulica

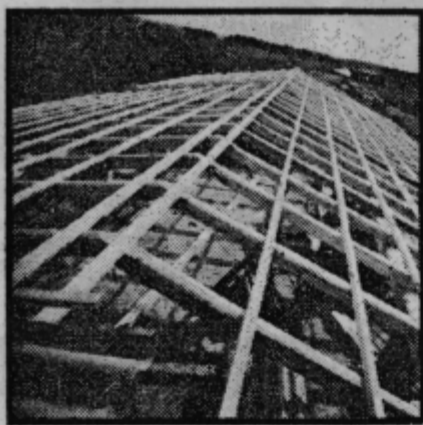
**GLIN
NAZARJE**

TELEFON: (063) 83-930

GOZDARSTVO IN LESNA
INDUSTRIJA

**OSTREŠJA
OSTREŠJA**

PROIZVODNI PROGRAM

- gozdni sortimenti
- žagan les
- ladijska tla
- opaž
- iverne plošče
- oplemenitene iverne plošče (poliester)
- klasična okna
- vezana okna
- okna s polknicami
- vrata
- zložljive stopnice
- ostrešja
- montažni objekti (weekend hišice).

— izdeluje in montira po naročilu ostrešja vseh vrst (za individualno in blokovsko gradnjo);

— prevzame po želji naročnika tudi pokrivanje ostrešij z vsemi vrstami opek, salonitnih plošč itd.

Nekaj sto metrov pred Smarjem je ob cesti nekoč stala Mestinskova hiša. Velika, čvrsta grajena zgradba je zdaj v ruševinah. Počasi sem se bližal in in že od daleč sklepal, da je mož z brki in čepico na glavi, ki se sklanja nad opeko, tisti, ki ga iščem. Ustavil sem se in povprašal po Stanku Mestinsku. »Pri telefonu«, se je glasil duhovit odgovor, čeprav je bilo videti, da je že precej utrujen. Okoli ruševin so bile še zmeraj luže od obilnega deževja pred dnevom.

»Stene so se majale kot iz papirja«, pravi Stanko Mestinšek. »Potem pa se je začelo vdirati. Zdaj bi rad očistil ruševine in porabil material, ki je še cel. Gradbeno dovoljenje in načrt že imam. Toda porabil sem ves prihranek in veliko sem si tudi izposodil. Pomoč je preslabo organizirana. Pogled, hiše še nisem začel graditi, pa sta že dva meseca mimo. Medtem so narastle cene gradbenemu materialu.

Imam ženo, ki dela, in šoloobveznega otroka. Sem privatni fotograf, toda nimam več kje delati, tako da smo prikrajšani za eno plačo. Moje delo je slikanje dokumentarnih fotografij za Stab za civilno zaščito.

Poznam predpise in ne vidim ovir, zakaj ta akcija ne more teči hitreje. Zdaj stanujem v hišici na kolesih, kjer smo namestili tudi 53 stopinj celzija, nikdar pa manj kot 40. Pozimi se tu ne bo dalo živeti. Bojim se zime. Ta bo še prekmalu tu. In kaj potem? Ko gledam hišo, tako porušeno, se začnem jokati, saj sem se marsičemu odrekel, da sem si

KOZJANSKO

RUŠEVINE ČAKAJO

Stanko Mestinšek

jo opremil in popravil. Tega ne more nihče pozabiti.

Iz Pragerskega so mi obljubili tri kamione opeke. Toda dva kamiona še do danes nista prispela. Se tista opeka, ki sem jo dobil, je zelo slabe kvalitete.

Odšel sem z njim v klet, ki je ni zasulo. Bila je prenatrpana s stvarmi, ki jim je potres prizanesel. Toda hoditi sem moral močno sklonjen, da ne bi udaril z glave v strop. Zdelo se mi je, kot da se bo zdaj zdaj porušil.

Ob železnici, ki vodi od Celja proti Rogaški Slatini, stoji Savičeva domačija, Šmarje 28. Strokovnjaki so odločili, da se mora podreti. V eni od sobic se je porušil opečni strop. Zdaj živijo v dveh prostorih, ki so del go-

Franc Savič

spodarskega poslopja. »Srečo v nesreči imam, da sem pričel graditi že pred potresom. Tako sem uspel napraviti že prvo ploščo, in če bom dobil pričakovano pomoč, se bom do zime uspel že vseliti.

Imam starega očeta, ženo in dva otroka, ki pa mi pri gradnji lahko le malo pomagata. Denarja nimam več in zdaj že nekaj mesecev čakam na pomoč. Če ne bi bilo potresa, bi vsako leto nekaj zgradil. Tako pa bom moral pohiteti, kajti zima bo kmalu tu. Delam pri Železniško transportnem podjetju Ljubljana, enota Celje. Toda mnogo plačujem: socialno zavarovanje za nas vse, zemljiškega davka pa sem zdaj oproščen. Želim le, da bi kredit, ki mi ga mislijo dati, čimprej dobil.«

Ivan Sadin

Do Sadinove domačije je približno dvajset minut hoda od železnice. Delno skozi gozd, delno pa skozi polja, kjer že dozoreva koruza. Okoli domačije je mnogo sadnih dreves. »Jabolk imam mnogo, toda kaj bom z njimi?« se sprašuje Sadin Ivan, »saj jih kombinat noče kupiti, so pa le po 60 par na kilogram. Drugih virov nimam, razen ženske plače, ki pa je majhna. Zato čakam kredit, da bi lahko začel graditi. Pol hiše imam porušene. Zunanji zid se je na eni strani porušil, ponekod je padel strop.

Na drugi strani hiše je nevarno živeti. Moja žena je invalid in dela. Otroka sta še majhna, stara mati pa bolna. Ostanem le še jaz, ki vsega dela ne morem opraviti. To so žalostni trenutki. Brez po-

Jože Brumec

moči bomo morali ostati kar v stari hiši. Pravijo, da naj pohištvo spravim ven. Toda kam? Na dež? Gospodarska poslopja je tudi prizadelo. Hudo mi je zaradi otrok. Enega mi je skoraj ubilo. V zadnjem trenutku so ga porinili stran, ko je padla opeka s strehe.

Ni še dolgo, odkar sem prevzel domačijo od stare matere, zato še nisem uspel odplačati vseh davščin. Poleg tega niti sam ne vem, kam bi najprej dal denar, ki ga tako redko dobim v roke.

Poslovil sem se od prijaznega in kljub nesreči veselega in optimističnega kmeta Sadina. Pot me je vodila navkreber, na vrh hriba, kjer ni ne elektrike ne vode, kamor ni speljana niti cesta. Tam prebiva v hiši, na kateri piše Mala Pristava 19,

Brumec Jože, ki mu je potres močno razmajal hišo, in ki jo mora zapustiti. Tik ob njej so že zrastle kletni prostori novega bivališča. Toda tu se je ustavilo. »Poglejte, kako je hiša razkopana«, mi je pokazal Jože Brumec. In res, stene je prelomilo in jih premaknilo za pet ali šest centimetrov.

»Rekli so mi, dobili boste, toda do zdaj še ni bilo nič. Sprva sem dobil pet vreč cementa, potem pa so zahtevali 85 par po kilogramu. Poslali so mi odločbo o gradnji in o kreditu. Dobim ga 12 milijonov. Toda kako bom gradil, ko do hiše nihče ne more. Vse je treba pripeljati s samokolnico. Potreben je le še en manjši potres in bo šla hiša in mi z njo. Z gradnjo bi začeli takoj, toda zdaj samo čakamo. Jaz sem bolan, žena tudi. Hčerka bo kmalu rodila. Pomagata mi lahko le zet in druga hčerka. Tretja hčerka in sin pa sta zdoma.«

Jože Brumec ima malo zemlje. Tudi živine nima. Ko sem odhajal, sem se iz doline še enkrat ozrl navzgor. Domačija se mi je zdela kot orlovo gnezdo, kamor nihče drug ne more, razen orla in njegove družine.

x x x

Pokazali smo le na nekaj primerov, kako se šmarski občani spopadajo s težavami. Toda v zadnjih dneh smo slišali že več veselih vesti — o denarju in kreditih za stanovanjsko izgradnjo. Zato menimo, da bo takih problemov vse manj.

MARKO SJEKLOČA

OSEMDESET LET

KONUS VČERAJ, DANES, JUTRI

Če bi hoteli pisati o 80 letih Konusa, bi morali beležiti nastanek, razvoj, novogradnje, modernizacijo itd., skratka, kako je iz malega raslo veliko. V tej rasti pa so vseh 80 let sodelovali ljudje, zato smo hoteli Konus včeraj, danes in jutri predstaviti z njihovo besedo — besedo upokojenecv o »včeraj«, starejših delavcev o »danes« in mladih o »jutri«.

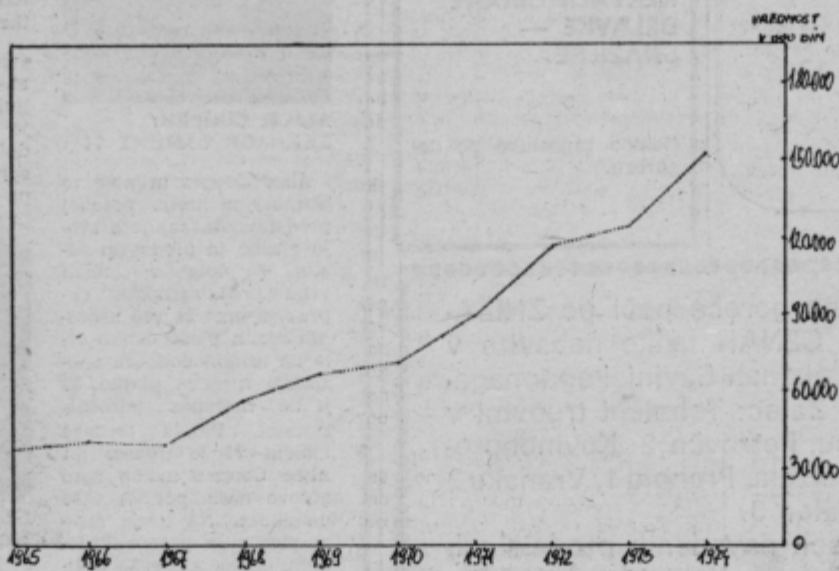
MIHA REBERNAK se je zaposlil v Konusu l. 1924, upokojil pa l. 1959. »Najprej sem delal na »holc placu«, nato pa v lužnici, kjer je bilo hudičevo slabo. Zdaj jim je drugače, ker imajo vse zaščitne priprave. Ampak prestali pa smo. Delovni pogoji so bili težki, stavbe lesene, pa v vodi si bil ves dan. Delaven sem pa bil, tedaj smo delali na akord. Enkrat sem »štosala«, ko se je Lavrič zaustavil za menoj in rekel: Pa veš, da ta frdaman buti dobro štosa! Rebernak je bil vseskozi izredno dober delavec, še zdaj ima priznanje iz leta 1950, ki ga je dobil za visoko storilnost. »Danes se mi dobro zdi, ko vidim, kako Konus raste in kako drugačne so razmere dela.«

JERCA POTOČNIK, upokojenka, v Konusu se je zaposlila leta 1936: »Najprej sem morala kot praktikantka pokazati, kaj znam. Delala sem v knjigovodstvu, pred tem pa sem morala mesec dni praktimirati povsod v tovarni, da sem videla ves delovni proces. Tedaj so bile pisarne zidane, lužnica tudi, vse ostalo pa je bilo leseno. Delo je bilo težko, imeli smo samo eno dvigalo, ogromno kož se je preneslo na ramah. Vendar iz leta v leto je bilo boljše. Težko je bilo verjeti, da bo Konus nekoč tako velik, moderniziran, kot je danes.«

FRANC SELIH, oddelek investicije: »V Konusu sem prišel l. 1948, poznam pa ga že prej. Razlika med barakami nekaj in

OZD
KONVANT KONUS
Slov. Konjice

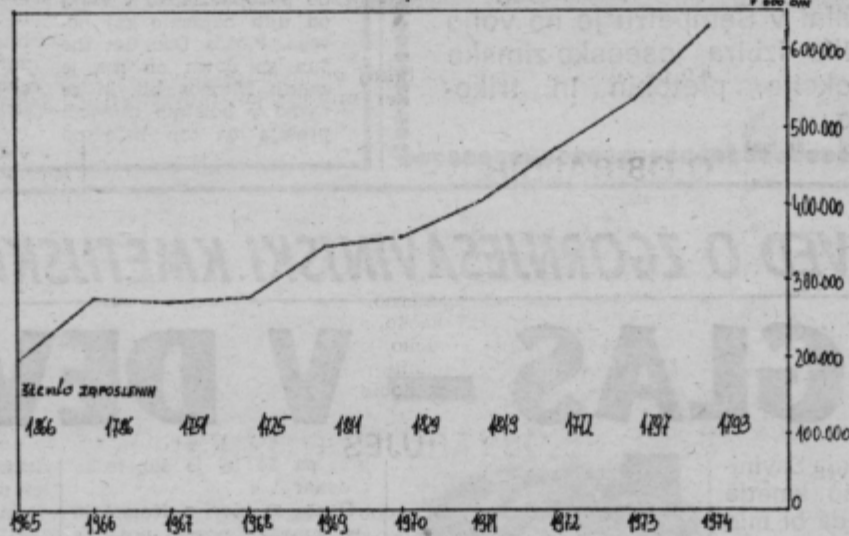
DIAGRAM DRUŽBENEGA PROIZVODA

OZD
KONVANT KONUS
Slov. Konjice

DIAGRAM FIZIČNEGA OBSEGA PROIZVODNJE

(pri stalnih cenah - 1974 - za grupe proizvodov)

je danes. Zdaj, ko gledam nazaj in obujam spomine, mi je kar neverjetno, da je Konus dosegel takšen napredek.»

MARIJA PLAŽH, delavka v izdelovalnici: »Ko sem se pred 27 leti zaposlila v Konusu, si nisem mislila, da bom imela kdaj vse to, kar imam danes. Za ženske je v Konusu zelo dobro poskrbljeno. Sama sem imela srečo, da nisem imela preveč težkega dela. Pri nas znamo ceniti to, kar nam danes Konus nudi, zato damo tudi vse od sebe, tedaj ko smo na delovnem mestu. Vidite, zdaj sem na lažjem delovnem mestu, pri osebnem dohodku pa kljub temu nisem prikrajšana. To pomeni spoštovanje tistih težkih delovnih let v mladosti. Zelimo si, da bi se Konus še naprej tako razvijal in nekoč praznoval 160. obletnico.«

SILVA DOVNIK, v Konusu pet let: »Mislim, da mlad človek, ki danes dela v Konusu, svetlo gleda na jutri, tako zaradi sebe kot zaradi Konusa. Možnosti za uveljavljanje so velike, žal pa jih mladi še ne koristimo dovolj. Tu mislim predvsem na izobraževanje, izpopolnjevanje, mnogi se še ne zavedajo, koliko leži na njih in da bomo mladi tisti, ki bomo gradili Konus naprej. Zelimo si, da se Konus še razširi, da bomo naredili še več in bolje. In tudi bomo. Konus je podjetje prihodnosti.«

VALENTIN MARINC, sedem let v Konusu: »Spremembe od včeraj na danes so v Konusu izredne. Prej so starejši govorili o kosilu pred tovarno. Danes imamo moderno jedilnico in zastoj malico, ambulanto, urejene delovne pogoje, vsa potrebna zaščitna sredstva itd. In kar je najbolj bistveno je to, da lahko vsakdo doprinese k boljšemu delu in napreduje po svojih sposobnostih. Nikomur od nas mladih pot

Jerca Potočnik

veličastnimi zgradbami sedaj je neizmerna. Dobro se še spominjam iz otroških let, ko je sirena vsak dan štirikrat tulila. Ob dvanajstih so imeli čas za kosilo, tako do enih. Delavcem so prinesle žene ali hčerke »kaj za pod zob«, večinoma pa so si nosili kruh in klobaso. Spominjam se tudi velike stavke. Moram pa povedati, da ni razlika med nekdanjim in sedanjim Konusom samo v zgradbah, temveč predvsem v delu.

Ročno delo je bilo nekoč zelo težko, strojev je bilo malo, tudi zavarovani niso bili tako kot danes. No, in napredek Konusa je prav v tem, da je iz leta v leto viagal v boljše delovne razmere, da je bila skrb za delovnega človeka vedno večja.»

MARJAN GRBAC, mojster: »V Konusu sem od leta 1945. Kmalu sem bil postavljen za mojstra. Tedaj sme delati pet ton kož dnevno, seveda pa je potem proizvod-

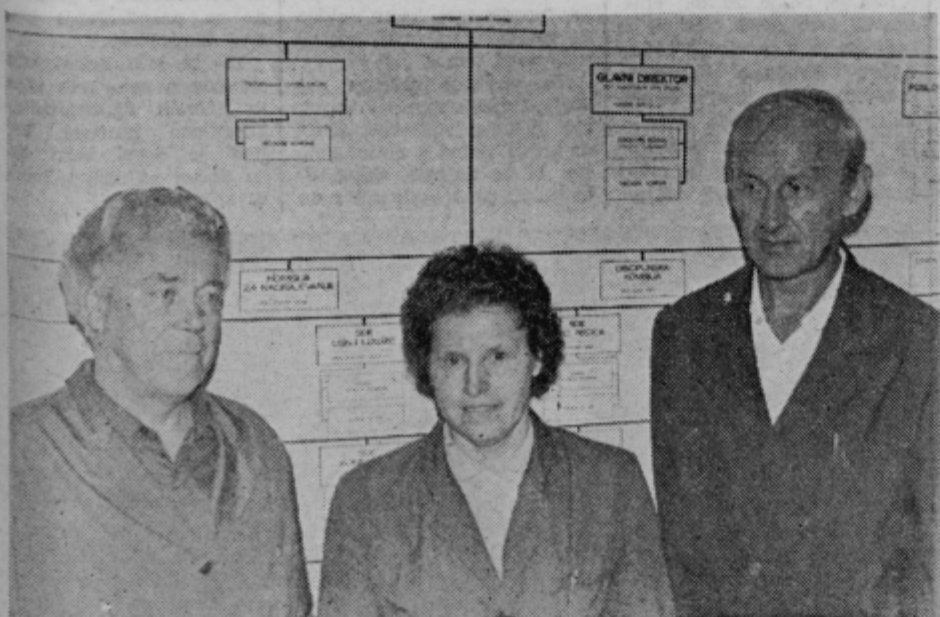
nja rasla iz leta v leto. Delo je bilo zelo težko, mokro, voda je tekla pod nogami in s teles, na vsakem koraku si moral gledati, da nisi padel v jamo. Veliko napora je bilo potrebno, da si delavca usposobil za določeno delo in da je ostal. Pozneje smo prešli na delo na normo, včasih so bile težave, ker so nekateri mislili, da je glavno samo, da normo dosežeš, ne pa, da jo tudi presežeš. Tudi čistoče ni bilo takšne, kot

nj zaprta. Pokaži, naredi! Vsi občutimo hiter razvoj Konusa in lahko rečem, da bo Konus čez pet let gigant.«

Tako pravijo tisti, ki so Konus gradili, tisti, ki ga grade danes in ki ga bodo jutri, vse pa družijo občutek in zavest pripadnosti velikemu, uspešnemu in pridnemu kolektivu — kolektivu, ki je ponesel slavo izdelkov Konusa po vsej Jugoslaviji in zunaj nje.

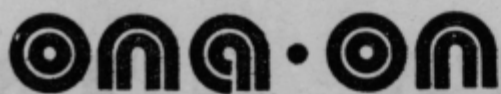
Miha Rebernak

Franc Selih, Marija Plažh in Marjan Grbac

Silva Dovnik in Valentin Marinc

Mesec talnih oblog, zidnih tapet in preprog

10%
NIŽJA CENA
V SEPTEMBRU

Naročila in nakup možna tudi v prodajalnah:
v Celju, Prešernova 6
v Žalcu, Savinjska 14
v Slovenskih Konjicah, Mariborska 17

Osnovna šola
SLAVKA ŠLANDRA

ob Ljubljanski cesti

sprejme

na delo za nedoločen čas

NEKVALIFICIRANE
DELAVKE —
SNAŽILKE

Nastop zaposlitve po dogovoru.

TMC VAM SVETUJE

Tudi tokrat vam predstavljamo nekaj novitet iz Tehnomercatorjevih trgovin s ploščami.

ALICE COOPER:
TEENAGE LAMENT 74

Alice Coopra in njegove skupine ni treba posebej predstavljati, saj je s svojo glasbo in predvsem nastopi že dolgo v samem vrhu priljubljenosti. Čeprav je imel že več uspešnih malih plošč, lahko šele na velikih doobra spoznamo njegovo glasbo, ki ji ne moremo odrehati kvalitet. Plošča teenage lament 74 je tipičen hit Alice Coopra in bo zato gotovo našel pot do vaše diskoteke. Na drugi strani plošče je pesem Trdosrčni Alice, ki je še boljša od naslovne. Odlična plošča za ljubitelje rocka.

Elton John je vse uspešnejši skladatelj, instrumentalist in pevec. Čeprav mnog govore, da so si vse njegove pesmi močno podobne, lahko v vsaki od njih najdemo kaj novega. Plošča Dont let the sun go down on me je zadnji Eltonov hit, ki se ravno v poletnih mesecih prebija na top liste po

ELTON JOHN: Dont let the sun go down on me

svetu. Gotovo bo tudi pri nas kmalu v vrhu priljubljenosti. Pesem odlikuje značilni Eltonov glas, dobro besedilo in odlična spremljava, v kateri izstopa klavir.

GEORGE BAKER SELECTION: Baby blue

George Baker Selection je mlada skupina, ki je storila šele prve korake v svet pop glasbe. Čeprav so bili doslej bolj malo znani, pa jim je s pesmijo Baby blue uspel prodor na pop sceno priljubljenih skupin. Pesem o otožni deklici je prijetna, gre hitro v uho in je prav zaradi tega uspeša. O skupini George Baker Selection bomo še slišali.

Sicer pa ob prvi pri-

ložnosti zavijte v eno od Tehnomercatorjevih trgovin s ploščami in si obogatite svojo diskoteko. Dobra diskoteka ima trajno vrednost.

LESTVICA

Po vaših predlogih smo tokrat sestavili takšno T lestvico

1. OLIVER: Ča će mi Copacabana
2. PATRIC JUVET: Sonia
3. BIJELO DUGME: Top
4. ALVIN STARDUST: Jealous mind
5. KORNI GRUPE: Kuda ideš svete moj

Lestvico T boste lahko poslušali v mladinski oddaji, ki bo na sporedu Radia Celje v petek, 20. septembra ob 17.30.

Med dopisnicami, s katerimi ste glasovali za popevke, ki so vam najbolj všeč, smo tudi tokrat eno izžrebali. Nagrada, ploščo, za katero je glasoval, prejme tokrat BOGDAN FELECIAN iz LOCICE 48. 63305 VRAN. SKO. Iskrene čestitke.

Vsem tistem, ki jih je sreča tokrat izneverila, kličemo: ne obupajte! Morda boste prihodnjic na vrsti prav vi. Zato še danes na dopisnici sporočite, katera pesem vam je trenutno najbolj všeč. Z malo sreče boste nato po pošti dobili ploščo s to pesmijo.

Še naš naslov: Radio Celje, Gregorčičeva 5 Celje, za mladinsko oddajo.

VABI VAS
SAVINJSKI MAGAZIN
ŽALEC!

- Trajno goreče peči po ZNIŽANIH CENAH lahko nabavite v prodajalnah Savinjskega magazina Žalec: Tehnični trgovini v Žalcu, Petrovče 2, Kovinopremi Polzela, Prebold 1, Vransko 2 in Žalec 3.
- V vseh navedenih prodajalnah imajo na zalogi zmrzovalne skrinje vseh vrst.
- Vabijo vas k nakupu vseh vrst gradbenega materiala.
- V poslovalnicah Manufaktura v Žalcu, Tekstil na Polzeli in prodajalni v Šempetru je na voljo velika izbira jesensko-zimske kolekcije, pletenin in trikotaže.

PRIPOVED O ZGORNJESAVINJSKI KMETIJSKI ZADRUGI

DOBER GLAS — V DEVETO VAS

Pred tridesetimi leti, ko sta bili Zgornja Savinjska in Zadreška dolina osvobojeni, so kmetje preorali nekdanje pašnike in travnike, da bi bilo več žita. Več žita kot kdajkoli so imeli tudi ostala medvojna leta, kajti dolini, vajeni osame in odročnosti, sta se znali prilagoditi času.

Danes seveda žito v teh dveh dolinah ni pomembna poljščina. Sploh poljščine niso kaj posebnega. Bolj kot kdajkoli je tu razvita živinoreja usmerjena v pridelavo mleka.

Živinoreja v dolini in pobočjih, les v hribih in planinah, turizem tu in tam, to so stvari, zaradi katerih hodijo ljudje od daleč v ti dve dolini — ne samo zaradi lepote Logarske in Zadretja.

Od kod ta uspeh? Da bi ne prisluhnili samo »uradnemu« viru v zadrugi, bodo naš zapis spremljale izjave predsednika združnega občnega zbora FRANCA KRAJNCA, kmeta iz Bočne v Zadreški dolini.

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga zajema območje enajstih bivših manjših kmetijskih zadrug v moziški občini, ki so danes samostojne zadržne enote, poleg tega pa ima nekaj lastne proizvodnje, trgovsko mrežo, klavnico z mesnicami, gostinske obrate ter seveda upravnih služb, v katerem je poleg upravnih služb še hranilno-kreditna služba.

Zadruga obsega področje, na katerem je preko 950 čistih kmetij, vendar kooperira s preko 1.000 gospodarstvi, kar pomeni, da zadruga sodeluje tudi z mnogimi kmeti, ki so danes večinoma zaposleni. Po vsem tem kaže, da imajo kmetje zadrugo res za svojo...

»Mislim, da imamo v tem delu domovine kmetje priro-

Predsednik občnega zbora združnikov Franc Krajnc

do razvile. V občini po izračunih, ki so precej zanesljivi, izkoriščajo šele okoli 30 odstotkov zmogljivosti kmetijskega prostora... Uspeh živinoreje v moziški občini je tolikšen zato, ker se že vsa leta trudimo doseči čim več na domači krmni osnovi. V zadrugi smo začeli z 80 pismenimi preusmeritvenimi programi, potem se je vse nadaljevalo po zgledu, ki je pritegnil tudi druge.

Franc Krajnc pravi:

»Tisti, ki so pred leti šli v gradnjo hlevov in ki so istčasno dobili tudi ustrezno mehanizacijo, so zadeli to-bolo. Lahko rečem, da bodo vsi brez težav zmogli odplačilo. Tudi sam bom storil ta korak. V sedanjem hlevu ne gre več. Nekoč pač niso gradili velikih hlevov. Kdo pa je imel veliko živine. Kam bi z njo. Le maslo so prod-

jali, pa še to je šlo težko v denar...»

Danes so hlevi z dvajset in več kravami pogost pojav v obeh dolinah. Od kod bi sicer priteklelo okoli 5 milijonov litrov mleka, kolikor ga gre iz obeh dolin letos na trg? In če priključimo v spomin podatke, da je v občini izkoriščenih komaj 30 odstotkov zmogljivosti kmetijskega prostora, potem bi poenostavljeno preračunano lahko pričakovali nekoč 15 milijonov litrov mleka iz območja, ki obsega okoli 500 kvadratnih kilometrov. Bel neusahljiv potoček...

Res je, da je les dal kmetijstvu svoj delež, res pa je tudi da go v moziški občini odprli kreditno blagajno kmetom, ko so drugje še mislili, da je to hudo narobe. In zadruga pospešuje, kjer je le mogoče, kajti od tega pravzaprav živi tudi del za-

družnega kolektiva, kajti delež iz lastne kmetijske proizvodnje je majhen v primerjavi z dosežki kooperacije.

Predsednik Franc Krajnc meni:

»Morda je prav to, da je poglavitni dohodek kmetijske zadruge odvisen od uspeha tisoč kooperantov, povezalo oboje, kmete in zadrugo. Tudi v združni lastni proizvodnji dobro gospodarijo in z njimi kmetje dobro sodelujemo. Sodelujemo tudi s trgovino, ki je neposredno priključena združnim enotam, kakor tudi gostinski obrati, kjer so. Za nas zakon o združni lastni ravno peka posebnega, kajti določeno besedo smo imeli kmetje tudi pred tem...»

No, direktor zadruge ing. Alojz Plaznik ravno v tem še vidi določen razkorak. Pravi, da so še vedno v dolini kmetje ki bi najraje videli, da bi dobili prav vsak dinar do-

bička vrnjen v obliki restitucije. To bi seveda osiromašilo združne fondse, so pa določene gacije takoj na upravi zadruge, če kje hočejo zgraditi kakšno cesto, kakšen kos asfalta, popraviti ali onov, zgraditi vodovod... In še eno je. Velik del dohodka je še vedno ustvarjen v gozdovih. Kmet zgolj pogostoje, zlasti če so gozdovi posejani sekani, ne more živeti. Torej mora imeti tudi živino, pridelati kakšen krompirja in drugega. Gas je nekoč bil za kmeta fond, iz katerega je črpal za razvoj drugih kmetijskih panog. In od dohodka iz gozdov pride za pospeševanje kmetijskega dela malo.

To bi bilo nekaj kratkih stavkov o nekaterih uspešnih in načrtih Zgornjesavinjske kmetijske zadruge, kateri glas je segel tako daleč do koder so nekoč Savinjski splavarili.

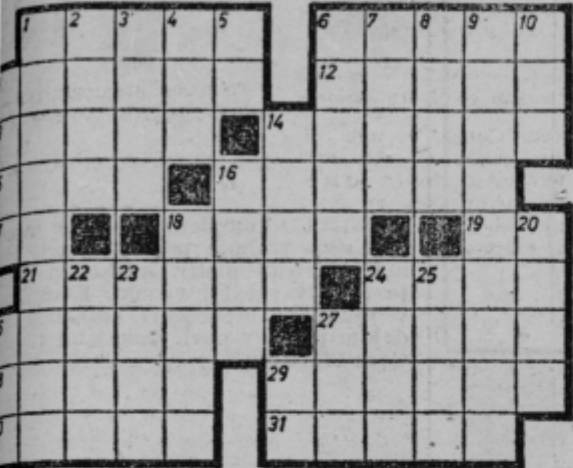
NAGRADNA KRIŽANKA

Med reševalce s pravilnimi rešitvami nagradne križanke ireb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

nagrada: 100 din

2.—6. nagrada: po 50 din

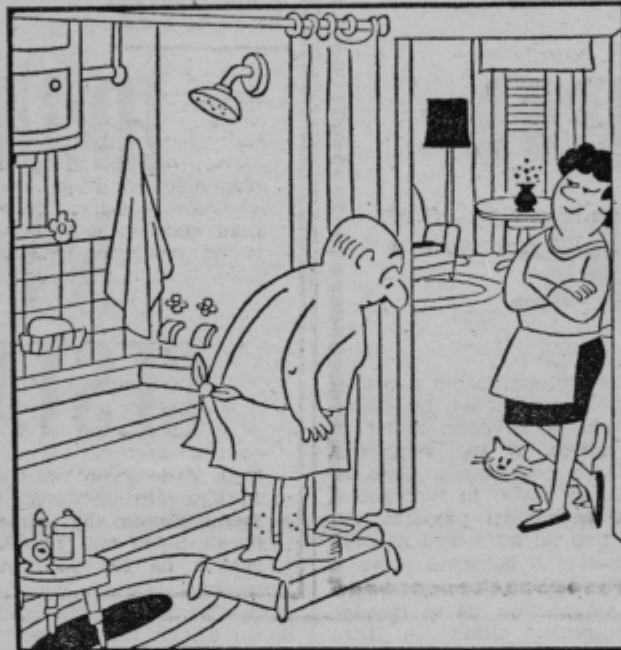
Izrezek z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVI TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski listek ozlomka dopisnico napišite NAGRADNA KRIŽANKA. V izrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrтка, 19. septembra.

VODORAVNO: 1. napeto platno na jamboru, 6. orač, 12. nasoljene ribje ikre, 13. potovanje krvi po telesu, cirkulacija, 14. športnik, ki se s športom ukvarja brez gnotne koristi, 15. oseba iz Schillerjevih »Razbojnikov« (anagram besede MOŠKI), 16. premikanje, 17. kejski znak za aluminij, 18. vrstni red moških suknjic, 19. avtomobilska oznaka Sarajeva, 20. ploščata, steklenica podobna okrogla posoda za nošenje kave, 24. korist, 26. ministarna državica v Pirenejih, 27. zmrznjena rosa, 28. rimska boginja lova, 29. planšar, 31. upravnoteritorialna enota različnih državah, ki na območju obsega več občin, 31. zvoznik.

NAVPIČNO: 1. domača pišča iz stisnjenih jabolk, 2. prevozno sredstvo, 3. umrli pariški modni kreator, 4. množična ter neurejena rast celic, 5. sto kvadratnih metrov, 6. Julijan ljubimec, 7. ime armenskega skladatelja Hačaturjana, 8. očka, atek, 9. mesto v Srbiji, ob južni Moravi, 10. starocerkvenoslovanski polglasnik, 11. globoka nezavest, 14. Noetova barka, 16. stotil del dinarja, 18. turški dvorec s haremom, 20. šesti mesec židovskega koledarja (iz istih črk kot RAČA), 22. puč, upor proti vladi, 23. tisoč kilometrov, 24. lavina, 25. telesne odrgnine, 26. ime umrlega glasbenega pedagoga Dariana, 27. okrajšava za »stran«, 29. avtomobilska oznaka Slavonskega Broda.

ZA BISTRE OČI

HUMOR

OH, DRAGI, PRAVO GNEZDO

Nemški cesar Ferdinand I. je često govoril da so ministri potrebni zlo. »Ministri so kot naočniki; le stežka jih prenašamo, kar pa z lastnimi očmi ne vidimo, so nujno potrebni.«

REŠITVE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

REŠITVE NAGRADNE SLIKOVNE KRIŽANKE

Vodoravno: mož, Vrbas, Kreft, ravsač, ime, carar, kulak, Adorni, Lej, Bosna, mišar, ALPOS, odvoz, mejaš, Nanos, Kant, lagev, narez, nitka, rik, PE, Ilir, keson, Odra, rovaš, Karli, Ru, spalnik, osličji, SIAI, mrlak, Edda, stavec, Toto, intka, Pirc.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno križanko, objavljeno v Novem tedniku 29. avgusta smo dobili 82 rešitev. Zreb je razdelil nagrade takole:

- 1. nagrada (100 din): MARIJA ČUČEK, 63000 Celje, Zidanškova 11
- 2.—6. nagrada (po 50 din) prejmejo:
 - FRANJO PLEVNINA, 63302 Griže, Zabukovica 81
 - ALOJZ KRONOVSEK, 63314 Braslovče, Parizlje 23
 - IVICA RAJTMAJER, 63000 Celje, Ulica XIV divizije 2
 - ANGELCA KLUN, 63302 Griže, Osnovna šola Griže
 - SILVA VOBNER, 68290 Sevnica, Glavni trg 19/A

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Če stitamo!

Friderik Veliki je zelo rad obiskoval igrišče in igral s svojimi poljskimi. Ko je nekoč izgubil večjo vsoto, ga je neki čevljar, ki je tudi zaigral, veliko prislužen denar tolažil: »Nič zato, vendarstvo. Jaz bom spet pridobil podplate, vi pa. No vi boste pa spet natočili nove davke!«

CIGANKA — povest iz domačih hribov

29

»Ker ga že imaš, kajne? Nikar ne taj; saj ti na obrazu vidim, da mi skrivaš.«
 Pavla je zopet zardela in odločno odkimala. Medtem je Cenc predevkovoal žepa in na vse pretege nekaj iskal.
 »Sment,« se je razjezil, »pipa sem nekje izgubil.«
 »Tičkan,« se je zasmejala.
 »Glej, da še glave ne izgubiš, hahaha! Gotovo si jo kje pozabil.«
 »V Cirilovi tiskarni sem jo še imel.«
 »Pa tja pojdi in poprašaj! Midve te počakava tu.«
 Ko je Cenc odšel, je Urška pomaknila svoj stol te malo k Pavlinemu in jo je s tihim šepetom silila:
 »Pavla, zdaj, ko sva sami, mi moraš povedati, katera žena imaš. Imaš ga, to vem — čisto gotovo.«
 »Če ga pa nimam?« se je Pavla umikovala.
 »Pojdi, pojdi! Ne bodi taka! Saj se že s tem skrivam izdajaš. Mene ne premočiš... Ti si mi prava! Zakaj pa si prstan snela in ga skrila? Ali misliš, da ga nisem opazila?«
 Pavla je bila kakor pokropana, ves obraz ji je zgorel in nič ji ni prišlo na misel, da bi se izgovorila. Ko je Urška videla, kako jo je zadela in zmedla, je še bolj silila:
 »Glej, zdaj mi ne moreš skriti! Tak prstan, ki je vreden dve ali tri sto dinarjev, ti je mogel dati le kak tuden ženin. Jaz ti ga privoščim in s teboj se veselimo... Lepa si in pridna in pametna, da ne vem take; zaslužiš res dobrega moža in srečen bo, kateri te dobi. Zdaj mi povej, kdo je! Meni, svoji najboljši prijateljici, že lahko zaupaš.«
 Pavla, ki so jo Urškine laskave besede zmešale, je začela omahovati.
 »Pusti me! Bi pa le s kom počenčala in me izdala,« se je še otemala.
 »Živi duši ne bom črhnila še besede ne. Bog me ne kaznuj, če te izdam!«
 »Cencu doš pa le povedala.«
 »Temu še najmanj. Moške je treba poznati, ti ne znaš molčati. Pred moškimi je treba vse skriti.«

Zdaj se je nagnila Pavla k Urški in ji je nekaj pošepetala na uho.
 »Kaj — kaj — kaj — ali je mogoče?« je vzkliknila Urška vsa iz sebe. »Tega sem pa vesela! Seveda, katero naj bi pa drugo vzel kakor tebe? Življenje si mu rešila — in lepše, kakor si ti, ne bo dobil. Saj bi si bila že sama lahko mislila... Kako dolgo bosta še čakala? Kdaj bosta vabila v svate?«
 Pavla je Urški zopet nekaj zašepetala na uho.
 »Že tako kmalu? Bog ti daj srečo! To bo lepa ženit nina!... Hih, kako bodo ljudje stjali!«
 »Urška, nikomur ne smeš kaj ziniti; obečala si mi,« jo je opominjala Pavla, ki se je že kesala, da se je dala premočiti. »Po poroki ti bom kupila lepo svileno ruto, če boš tiho.«
 »Tiho bom, tiho, čisto gotovo, zato mi ni treba kaj kupovati. Svileno ruto mi daš le za spomin.«
 Zdaj ji je morala Pavla prstan pokazati. Urška ga ni le od vseh strani ogledovala in občudovala, ampak ga je tudi natikala na svoje prste, pri tem pa nenehoma blagovolala Pavlo in njeno srečo.
 Ko se je vrnil Cenc, ki je pipo res na upravi »Slovenskega gospodarja« pozabil, sta govorili samo o obleki in kar je še takih vsakdanjih ženskih zadev. Nekoliko so še posedeli, potem sta Cenc in Urška spremila Pavlo do šolskih sester ter se pristrčno poslovila.
 Urško je skrivnost tako prevzela, da je bila ves dan nemirna. Včasih je že mislila, da ji bo kar sama ušla na jezik. Do doma jo je še držala; ko pa se je zvečer spravljala spat, je že omagovala.
 »Cuj, Cenc!« je začela, »ali smeta mož in žena imeti skrivnosti eden pred drugim? Kajne, da ne? To bi bil greh, ker sta si pred oltarjem obljubila, da jih ne bosta imela.«
 »Ali si kaj napravila, he?« jo je mož prežeče pogledal.
 »Za božjo voljo, ne, jaz ne! Ne morem pa z mirno vestjo spati, če vem, da pred tabo, ki si moj zakonski mož, kaj skrivam.«
 »Potem ne skrivaj! Povej, kaj je!«
 »Ali priseči moraš, da ne poveš živi duši ne besedice o tem. Moški ste čenče. Ti pa moraš molčati ko — ko

— ko grob.«
 »Ni mi navada, da bi klepetal in čenčal. Niti nisem radoveden. Če mi ne zaupaš, kar zase ohrani usvo skrivnost!«
 Urška pa je zase ohraniti nikakor ni mogla. Vse, kar ji je Pavla zaupala, mu je na tenko in drobno povedala. Cenc je postal tih in se zamislil. Šele čez nekoliko časa je rekel:
 »Privoščim ji — Pavli! To že. Pavla je pametno in čedno dekle. Res... Ampak zatekniti se le še zna kje... Da bi le cigan ne nagajal! Pokazal mu bom! Pavli bom pomagal, naj velja, kar hoče!«
 »Kak cigan? Kaj bo nagajal? Ne razumem te,« je začuden spraševala žena.
 »Kak cigan?! — Ciganski poglavar seveda, Pavlin oče.«
 »Ali ga poznaš? Ali imata kaj skup?«
 »Nič, prav nič, se je lagal Cenc. »Čul sem le to, da je še večkrat skrivaj prišel na Bistrico in spraševal po Pavli.«
 »Ti — ti! Gotovo veš še več. Kako bi mu drugače mogel pokazati! Govori po resnici!«
 »Zakaj bi ne govoril po resnici? Saj me cigan nič ne briga. To pa rečem: Če se še enkrat prikaže kje okoli Bistrice, ga bom z bičem podil do tarne meje.«
 Urška je nekaj časa še vrtala in silila v njega, toda Cenc je hrabro branil svojo skrivnost in trdovratno tajil, da pred ženo kaj skriva. Na kraju je presekal vse besedenje in rekel:
 »Urška, pomoliva in zaspiva! Truden sem.«
 Drugi dan so jo sosedi seveda na vse kraje spraševali, kako je kaj bilo po svetu. Cenc je vedel toliko pripovedovati, da je v nedeljo do polnoči sedel pri Blatniku in še ni vsega povedal. Imel ga je že toliko pod klobukom, da je hotel imeti prvo besedo.
 Kakih deset moških jih je še sedelo za mizo. Bilo je o pustu in so se pravkar začeli meniti o zadnjih oklicih. Tedaj je eden dejal:
 »Pravijo, da je bil Ravnjak tudi že v župnišču in da misli še o pustu napraviti resnico.«
 »Čenče! To so same čenče!« je pljunil Cenc zaničljivo. »Po veliki noči se bo naš župan ženil, nič prej.«

Stasa Gorenssek

UDOBNO IN SPROŠČENO

Ko bodo tople poletne dni zamenjali hladni jesenski dnevi, bomo spet rade segle po toplejših udobnih in športnih oblačilih, kakršna so dolge hlače. Res, da niso več tako zelo v ospredju modnega dogajanja in da so jih močno izpodrinila dolga krila, toda še vedno so ostale zelo priljubljene in še vedno jih bomo z veseljem nosile. In tega se zavedajo tudi modni kreatorji, ki se dolgim hlačam sploh ne mislijo odpovedati, pač pa jih še vedno prav radi uvrščajo v svoje kolekcije.

Tako bodo dolge hlače tudi jeseni dovolj moderne, da jih bomo rade oblekle. In oblekle jih bomo k prijetnemu športnemu jopiču v stilu slikarskih bluzonov, ki naj bo kratek, s širokimi napihnjanimi rokavi in velikim ovratnikom. Še najboljše bo, če bo jopič krojen v raglan krofu.

Morda pa se odločite za hlače in jopič iz istega materiala, saj boste tak komplet zlahka kombinirale z ostalimi deli garderobe in z modnimi dodatki.

KOZMETIKA

ZA DOBRO POČUTJE

Kozmetika skuša polepšati človeka in mu ohraniti lepoto in mladost. S higieno je neolčljivo povezana, saj se začne kozmetična nega šele tedaj, ko sta obraz in telo higiensko neoporečna. Kaj je gršega na svetu kot neumit človek, ki je istočasno nališpan in nadišavljen!

Kozmetika samo dopolnjuje redno osnovno nego telesa in za dobro počutje je pravilno in zdravo življenje pomembnejše kot pa vse kožne kreme. Kdor ima pravilen odnos do življenja, ta je nehote tudi lep in izžareva toliko očarljivosti, toliko srčne veselosti, da ob tem pozabimo na marsikatero pomanjkljivost njegove zunanosti. Skrbni, težke misli, bojazen, žalost, tuhanje, vse to nas tlači k tlem in se izraža na našem telesu. Ostre gube v obrazu sicer ne nastanejo takoj, če pa teh tegob ne znamo obvladati, se kaj kmalu pojavijo. Nekateri jih skušajo premagovati tako, da jih odrinejo iz podzavesti, kar je uspešno in koristno pri manj močnih čustvih. Drugače je pri močno čustvenih ljudeh. Ti tegob ne prenašajo najbolje in to lahko pripelje v stanje trajne vznemirjenosti in napetosti, ki povzroči motnje v delovanju organov, naguban obraz itd. Vsak dan skušajmo najti nekaj minut za popolno telesno

in duševno sprostitve. Če imamo doma trdo in ravno ležišče, se vlezimo, ko običajno pridemo iz službe, za deset minut in sprostimo vse mišice, pa tudi neprijetne misli na vsakdanjo pezo dneva. Nato se sprhajmo z mlačno vodo in uporabimo kakšen nevsiljiv kozmetični preparat. Pri tem so uspešni tisti, ki kožo lepo napnejo ter tako pripomorejo k boljšemu počutju. Če delamo v zaprtém prostoru, je dobro, da se po delu sprehodimo, da se razgibamo in s tem pospešimo cirkulacijo. Hitra hoja nas nekoliko utruji. Omogoči nam, da se nekoliko spotimo ter tako pospešimo presnovo koristnih in škodljivih presnovkov v našem telesu.

Uporaba kozmetičnih preparatov je vsak dan večja, med njimi so lahko tudi takšni, ki jih vsak ne prenese dobro. Zlasti tisti z občutljivo kožo kaj kmalu spoznajo to neprijetnost v obliki alergije, poškodovane kože. Za takšne so najboljši pripomočki nevtralnno milo, mehka voda in svež zrak z občasnimi sončnimi kopelmi. In pa dobra mastna oziroma polmastna hranilna vitaminska krema, ki jo dobite v lekarnah, če zunaj piha ali je vreme takšno, da njevovi vplivi neugodno delujejo na kožo.

„DENAR NA ASFALTU...“

Ljudje se pač ukvarjajo z različnimi konjički. Ta zbira znamke, drugi značke, tretji kavine žličke. Živimo v času, ko je pravzaprav zbirateljstvo že vsesplošen hoby, pri čemer mnogi kar tekmujejo v tem, kdo bo zbral bolj nenavadne stvari. So pa tudi ljudje, ki imajo popolnoma drugačne tovrstne zbirateljske strasti...

Na občinsko konferenco SZDL v Celju je sredi polletja prispelo priporočeno pismo, v katerem je bila hranilna knjižica z nekaj več kot dvajsetimi starimi tisočaki. Anonimna darovalka je ta denar poslala kot delež k zbiranju sredstev za nakup aparata za zgodnje odkrivanje raka. V pismu, ki ga je priložila knjižici, je sporočila, da nakazuje denar v ta namen zaradi tega, ker nima pravice, da bi se s poslanim denarjem okoristila, ker pač ni njen. Za kaj torej gre?

Anonimna darovalka (prav škoda je, da se ni podpisala) se je namreč pred tremi leti odločila za nenavaden hoby. Vsak novičič, pa naj si je bilo le pet para, ki ga je našla na ne vedno preveč lepem celjskem asfaltu, je pobrala in shranila. Ob koncu leta je tako nabrala denar odnesla v banko in ga položila na hranilno knjižico. In

uspehi, kakšni so bili? V prvem letu pobiranja zgubljenega denarja se je za hranilno knjižico nabralo 34,00 dinarjev. Kar 224-krat se je morala neznanu tovarišica pripogniti k celjskim asfaltnim tlem, da bi pobrala izgubljeni novičič. Drugo leto se je nabralo na njenem kupčku že 84,00 dinarjev, svoj hrbet pa je morala upogniti kar 258-krat, saj je v 200 primerih našla le po pet para. Ves preostali denar je zbrala v tretjem letu svoje zbirateljske dejavnosti. Skupno se je v treh letih anonimna darovalka pripognila, da je pobrala novičič z zaprašene pločnika ali ulice, nič več in nič manj kot 766 krat! Skupno se je stegnila s svojo roko kar 574-krat po novičič, ki ni bil vreden več kot pet para!

In tako se je nabiral denar. Iz dneva v dan, iz meseca v mesec, iz leta v leto, dokler ga plemenita tovarišica ni namenila za boj proti raku. Ko je pobirala izgubljene novičiče, je skrbno tudi beležila vsako najdbo, tako da je ohranila tudi dokumentacijo, iz katere smo povzeli gorje podatke.

Naj vam bo v zadoščenje, neznanu tovarišica, da ste s svojim delom prispevali tudi delež k preprečevanju gorja, ki kot težka bolezen sodobnega časa bdi nad ljudmi. No, mlajši bralci pa bodo v tej resnični zgodbi prav gotovo tudi našli svoj nauk!

B. STRMCNIK

OKOLJE

HRUP NA CESTAH

Vsak dan je na naših cestah vse več vozil. Hrup, ki jih spremlja ob vožnji, je že kar neznosen. Ob tem se marsikdo zamisli ali bi se vsaj moral. Hrup škodljivo vpliva na človeka. Povzroča živčnost, zmanjšanje telesnih odpor, povišan krvni pritisk, zmanjšuje tek in tako dalje. Podobni učinek imajo izpušni plini, le s to razliko, da delujejo na dihala in počasi zastrupljajo živa bitja.

Predpisi omejujejo količino izpušnih plinov in hrupa. Vendar je potrebna pogostejša in strožja kontrola.

Za vsako vrsto vozil je določena največja dovoljena jakost hrupa, ki ga lahko na cesti povzroča. Merimo ga v decibelih (db) ali fonih. Lestvica izgleda takole:

- Vozila s pomožnim dvotaktnim motorjem, ki ne presega 50 ccm, največ 78 db;
- Vozila od 50 — 125 ccm 82 db;
- Vozila od 125 — 500 ccm 84 db
- Isto velja za štiriatna dvokolesa.
- Osebnih avtomobilov 84 db
- Tovarnjaki in avtobusi do 3500 kg 85 db
- Težji od 3500 kg in z do 200 KM 89 db
- Nad 200 KM 92 db

Vozila, ki presežejo starost enega leta, lahko odstopajo od te lestvice največ za tri decibele.

Kot za vsak drug prekršek, so tudi za tega določene denarne kazni. Največ kršitev predpisov je med vozniki pony expresov, ki odstranjujejo izpušne cevi ali glušnike iz njih. Toda s tem ne pridobijo na voznih lastnostih, predstavljajo le večjo nevarnost za mimoidoče. Večkrat zasledimo pri zastavah 750 dvojne izpušne cevi tipa Abarth. Te cevi imajo manjše število delov, zato tudi slabše dušijo zvoke. To se marsikateremu zdi imenitno, toda pridobitev ni omembe vredna. Mnogokrat lastniki z brušenjem in menjanjem delov spreminjajo motorjem prostornino. Obenem s tem povečujejo hrup. Obstajajo še drugi posegi, kot na primer spreminjanje razmerja v mešanici ali dodajanje goriv z višjo gorilno vrednostjo. Strokovnjaki menijo, da se pri tem hitrost le malo poveča, nikakor pa ne v toliki meri, da bi se splačalo za to uničevati motorje. Obraba se nekajkrat poveča, mazanje je pri dvotaktnih motorjih slabše, in motor večkrat odpove, dokler končno povsem ne utihne.

Prometna milica izvaja kontrolo na cestah le poredkoma, med drugim tudi zato, ker je potreben poseben aparat, fonograf, ki ugotavlja jakost hrupa, ki ga vsak prometnik ne more imeti. Pač pa se nadzor izvršuje na tehničnem pregledu.

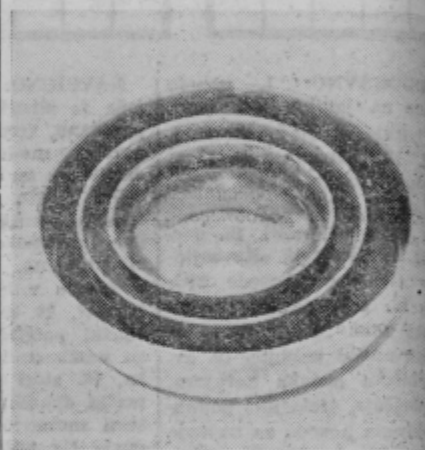
V interesu vseh je, da se poveča in izostri kontrola vozil na cestah. Kajti danes, ko se borimo proti onesnaženju okolja, bi takšen ukrep v mnogočem pripomogel k bolj zdravemu življenju.

MARKO SJEKLOČA

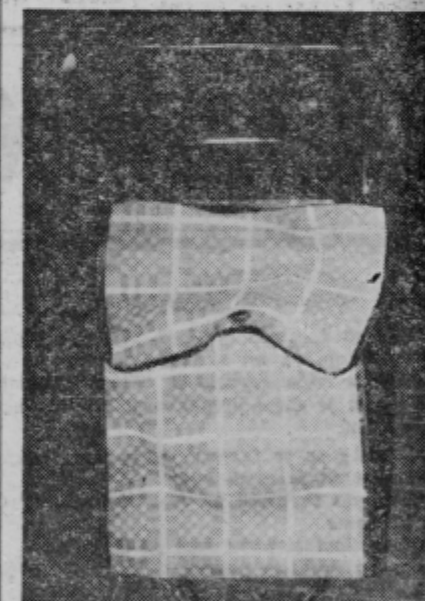
priporočamo

CHICCO komplet za kopanje in nego dojenčka vsebuje penečo kopal, blago milo, otroški puder, mleko in kremo ter dve varnostni sponki. Komplet je v praktični prenosljivi embalaži, priložena dajajo pa ga v novi prodajalni Cicibab. Cena 137,50 din.

V veleblagovnici T lahko kupite zelo lepo nemško keramiko COLDIT. Tri različno velike skledice moderne oblike in v lepi rjavi barvi stanejo 81,20 dinarjev.

Za vsa večja nakupovanja in težje prenašanje vam priporočamo praktičen nakupovalni voziček, ki ga prodajajo v blagovnici Ideal in stane 212,00 dinarjev.

V trgovini Vesna so že lepo založeni s kvalitetno volno ali mešanico s sintetično. Tako lahko kupite priljubljeno Neveda voino v različnih barvah in stane 5 dkg 16,10 din.

KLEPET Z EVGENOM JURIČEM

HUMORIST? KJE PA!

Ni ga treba posebej predstavljati. Mnogi ga poznajo po njegovih humoreskah Naša ulica, ki so izhajale v Delu in kasneje izšle v posebni knjigi, drugi ga poznajo kot rednega gosta v Nedeljskem, nekateri pa celo vedo, da je sedaj glavni urednik Antene. Pred kratkim je nastopil tudi na Preboldski noči in razume se, da smo ga zaprosili za kratek pogovor za Novi tednik.

— Evgen, si ti humorist ali satirik?

»Humorist! Ne vem, zakaj mi nekateri pravijo, da sem satirik. Veš, satira biča trenutne družbene napake, humor pa je večin. Si predstavljaš, kako bi bilo danes z mano, če bi bil satirik. O čem pa naj sploh pišem? Pri nas je ja vse v najlepšem redu.«

— Novinarstvo?

»Dvajset let že pišem. Prišel sem pri Delu, zdaj sem urednik Antene. Mislím, da je novinarstvo čisto posebne vrste poklic. Človek mora biti za to nekoliko neumen, mora imeti dobre živce, sploh mora biti novinar zelo inteligenten. Mnogo bolj kot v drugih poklicih. Povsod moraš biti doma, vse ti mora biti znano. Ni to tako kot

pri drugih poklicih, kjer opravljaš le eno in isto stvar. Ne razumi to kot hvalisanje, pač pa kot čisto resnico.«

— Verjetno si v svoji novinarski karieri doživel že marsikaj zanimivega?

»Pravzaprav je čisto vse zanimivo. Naj ti povem še neko anekdoto:

Ko sem bil v službi še pri Delu, se je mojemu uredniku izgubil pes. Pa me nekoč čisto obupan vpraša: Geno, kaj bi storil, če bi našel mojega psa? Kariero! sem odgovoril. Ze čez čas so mi ukiniti rubriko, kjer sem bil

čal razne napake ljudi in družbe nasploh. Takih anekdot je še precej.«

— Precej pomagáš tudi novinarjem začetnikom...

»Cutim, da je to nekakšna moja obveznost. Pri mladih novinarjih me moti v glavnem to, ker vsi hočejo pisati le intervjuje. Ne vem zakaj je tako, prepričan pa sem, da je to tudi delno moja in Tofova krivda, ker sva se pri Anteni, kjer imamo precej mladih sodelavcev tega prepozno zavedela. Sedaj skušava to popravljati in delno nama je že uspelo. Vsekakor pa priporočam mladim novinarjem, da čim bolj spoznavajo človeka. Saj človek je bistvo vsega, vse, kar se dogaja, izhaja iz človeka in navsezadnje tudi pišemo o človeku. Človek nam daje kruh.«

Evgen Jurič, vedno pripravljen na pogovor, Evgen Jurič vedno pripravljen na smeh, Evgen Jurič, vedno pripravljen pomagati človeku, Evgen Jurič, učitelj mnogih mladih novinarjev, Evgen Jurič, človek, prijatelj in ne nazadnje Evgen Jurič — novinar in satirik. Vse to bi bili lahko naslovi intervjujev z njim. Geno, pozdravljen!

VLJUDNOST JE MATI USPEHA

Možakarja v temni ulici ustavi tujec in polglasno pravi: »Ste tako dobri in pomagata nesrečniku kot sem jaz. Lačen in žejen sem, nimam kje spati, brez dela tudi in vse kar imam, je tale pištola v nervozni roki...«

PRI RAČUNSTVU

Učiteljica hoče na najbolj življenjski in zanimiv način naučiti Mihca odštevanja.

— Mihec. Očka ti je dal petsto dinarjev. Ti daš dvesto dinarjev Roziki, stopetdeset dinarjev Jožici in sto dinarjev Mojci, kaj imaš poltelej še ti?

— Seks orgijo.

ZGODBE O ŽIVALIH

KOZA DOJILA TELE

Bilo je pred drugo svetovno vojno, pred kakimi štiridesetimi leti. Takrat so ljudje bolj redili koze kot danes. Zato smo jo tudi pri nas imeli, čeprav smo imeli precej veliko posestvo. Imeli smo več krav, toda naenkrat nas je doletela nesreča. Krava je imela tele in je takoj po porodu zbolela ter smo jo morali po treh dneh zaklati. Tele je kravo, ki je ležala, sesalo le tri dni, druge krave pa niso imele nič mleka, ker so bile visoko breje. Za tele je bilo zelo hudo. Nakar sem se domislil in spravił tele h kozi. Ko je tele sesalo, je pokleknilo, da bi pilo lažje. Tako sem moral trikrat dnevno prijeti kozo, ker ko je tele butnilo, je kozo privzdigovalo za cel meter. Bilo je spomladi in tako je bila koza na novi doji, saj je imela na dan po sedem litrov mleka. Pa tudi pasla se je, kjer je hotela. Tako je koza obdojila tele, čeprav bolj skromno, kot bi to krava, vendar je tele lepo zraslo.

AVGUST ZALOZNIK, Loška gora 24, Zreče

Pravijo sicer, da letošnje leto gobarjem ni bilo preveč naklonjeno. Sele v zadnjih tednih je v gozdovih spet mogoče najti več gob. No, tale goban, na naši sliki, pa je dolgo čakal, da so ga našli. Prav blizu Sedlarjevega ga je pred dnevi našla Štefka Borovšak. In ko ga je doma položila na vago, je ta pokazala kar kilogram in 16 dekagramov. Lepa teža za slastnega jurčka kajne.

Foto: B. Stamejčić

LJUBEZEN PO SVETU

OBREZANI SO HUIŠI

Apsiki živijo na meji med Kamerunom in Nigerijo v Zahodni Afriki. To plemo krepkih visokoraslih črncev ima zelo stroge

nenapisane zakone, proti katerim se ni dobro pregrešiti. Med drugim je prepovedano iti v posteljo s fantom, ki še ni obrezan.

To je tako hud prekršek, da ga mnoga dekleta, ki so to storila, plačajo tudi z življenjem. Nekoč so jih morda res ubili, danes pa jih izženejo in izgnancu, tudi danes, trda prede. No tudi fantič, ki tvega ta prepovedan izlet v ljubezensko dogodivščino, ne odnese cele kože. To zadnje pa dobesečno. Med ceremonijo, ki jo spremljajo plesi in seveda pitje neke omamne pijače, prestopniku pred očmi celega plemena odrežejo kožico na udu, prepucij po latinsko

... In vendar tvegajo apsiška dekleta takšno kazen, tvegajo kot tvegajo drugje ženske skok čez plot, ki tu z obrezanimi sploh ni greh. Zakaj?

Zato, ker je znano, da obrezani sčasoma postanejo manj občutljivi, težje vzdražljivi in tako ti dedci vzdržijo mnogo dlje kot neobrezani. Nadalje so obrezanci manj nežni, bolj grobi in nasilni so. In ker so tudi črnke pripadnice nežnega spola, si včasih za poslástico privošči jo neobrezanega mladiča.

No, včasih se iz takega prepovedanega ljubimkanja izcimi tudi nosečnost. Če ne poseže vmes oblast, ki pa ima po vaseh še vedno malo besede, takega otroka izpostavijo nekam, da umre. Nekoč so jih ubijali, kajti otrok neobrezanega ne bi bil sposoben za življenje.

Na današnji sliki apsiško dekle

PREBOLDSKI SPOPAD

SUHI: DEBELI = 800:400

Vsako leto na začetku septembra pripravijo delavci tekstilne industrije in Prebolda nogometno tekmo med debelimi in suhimi. Tako je bilo tudi letos.

Da se nogometiši ne bi preveč izčrpali, so jih na igrišče pripeljali kar s traktorjem. Hudič bi bil, če bi morali debeli priti peš na prizorišče. Da o suhih sploh ne govorimo! Zaradi slabotnosti, bi jih gledalci, ki se jih je mimogrede povedano zbralo kakih pet sto, verjetno zastonj čakali. Za ilustracijo velja povedati tudi to, da so debeli tehtali skupaj osemsto kilogramov, suhi pa komaj štiristo. Tekma je bila izredno razburljiva, saj je že na samem začetku padel prvi gol v korist slabotnejših. To je nekoga izmed debelih tako razjezilo, da je storil grobi prekršek nad enim izmed igralcev suhih. Na pomoč je morala priskočiti sanitetna ekipa z nosilci in veliko injekcijo, s katero so ponersrečenemu vbrizgavali v usta konjak. Morda so prav zaradi tega potem še mnogi obležali in čakali na saniteto. Končno so tudi debeli pri-

šli na račun, kajti tik pred koncem prvega polčasa so izenačili rezultat. To je vratarja debelih tako razveselilo, da je celo vstal iz svojega ležalnika, na katerem je ležal pred golom ves čas tekme ter pridno praznil zaboj piva. Na žalost se mu je to maščevalo v drugem polčasu, ko so suhi zabil drugi gol in potem je rezultat ostal do konca tekme 2:1 za suhe. Čestitamo!

Pa na koncu še ugotovitev: Glavni sodnik, kakor tudi

oba stranska, so bili izredno pristranski, saj niti enega suhemu niso prisodili ruznega kartona. Debelim pa je to dogajalo skoraj vsako drugo minuto.

Da je bila tekma na visoki ravni, potrjujejo tudi dejstva, da so si tekmo med drugimi ogledali tudi inženir Vlado Gorišek, Franc Jambor, Venčeslav Satler in drugi ugledni gostje.

Na sliki vratar »debelih« med požrtvovalno akcijo.

JANEZ VEDEK

